

GazZete

İSRAİL SOYKIRIMINA DİRENEN GAZETECİLERE İTHAF OLUNUR

07 EKİM 2024

SOYKIRIMI BELGELEDİĞİMİZ İÇİN

HEDEFTİYİZ

DÜNYANIN TANIKLIK ETTİĞİ KATLIAM

7 Ekim sonrasında yaşananlar İsrail'in ve onu destekleyen ABD, İngiltere, Kanada, Almanya gibi ülkelerin dünyadaki imajını yerle bir etti. Aksa Tufanı, İsrail'in nasıl acımasız bir yapı olduğunu, onu Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan atom bombasının onlarca kat büyüklüğündeki mühimmatla besleyen Batı ittifakının değerlerinden nasıl vazgeçtiğini gözler önüne serdi.

Metin Mutanoğlu

Tüm dünya 365 kilometrekarelik Gazze Şeridi'nin 365 gündür aralıksız olarak ağır bombardıman altında nasıl yok edildiğini canlı olarak izliyor. Gazze'de yaşanan katliamlar nedeniyle neredeyse bütün ülkelerde halk meydanları doldurarak savaşın durmasını istiyor. Ne var ki özellikle batılı politikacılar İsrail'e açık ve örtülü destek verirken

batılı medya da yaşananları halkın gözünden kaçırmak için evrensel gazeteciliğin bütün kurallarını çöpe atıyor. Şüphesiz tarih kitapları 2023 yılının 7 Ekim gününün Ortadoğu için yeni bir başlangıç olduğunu yazacak. Bu tarih, 2006'dan bu yana ağırlaştırılmış ambargo altında yaşayan, açlık ve yokluğa direnen 2.3 milyon Gazzeli'nin felaketi olarak kabul edilecek. Bu felaket yol açan sebepler doğru tahlil edilemezse, 7 Ekim'de yaşanan hadiseler de doğru anlaşılabilir.

7 Ekim 2023 tarihinde Gazze Şeridi'nin etrafındaki 21 Yahudi yerleşim biriminde bulunan askeri noktalara yönelik bugüne kadarki en büyük operasyonu 'Aksa Tufanı' gerçekleştirildi. Hamas başta olmak üzere Gazze'deki silahlı grupların başlattığı ortak operasyon, İsrail istihbaratını hazırlıksız yakaladı. Yaklaşık 6 bin Filistinli savaşçının karadan araç ve motosikletlerle, havadan paramotorlarla girdikleri Yahudi yerleşim alanlarında yaşanan çatışmalarda İsrail'in resmi rakamlarına göre 695'i sivil, 373'ü askeri personel ve 71'i yabancı pasaport taşıyan 1139 kişi öldü. Filistinli gruplar operasyon sonunda 250 rehineyi alarak tekrar Gazze'ye geri döndü.

Tel Aviv yönetimi ve onu destekleyen batılı başkentlerde şok etkisi yapan bu operasyona İsrail en ağır şekilde cevap vereceğini açıkladı. Savunma Bakanı Yovan Gallant, artık Gazze'ye gıda, su, elektrik ve benzeri temel ihtiyaçların tamamen engelleneceğini söyledi. Ardından İsrail, Gazze'nin tamamına yönelik hava saldırıları başlattı. Ancak bu saldırılar daha çok sivillerin yaşadığı alanları hedef alıyordu. Doğu'dan batıya, güneyden kuzeye Gazze'nin tamamı bombalandı. Gazze halkı katliamlardan kurtulmak için şeridin güneyine doğru kaçmaya başladı. Ancak şehirde güvenli tek bir alan kalmadı. Gazze Sağlık Bakanlığı'nın verilerine

göre bir yılda hayatını kaybeden toplam Gazzeli sayısı 42 bin. Bu sayının yüzde 60'ını kadın ve çocuklar oluşturuyor. Saldırılarda çok sayıda akademisyen, eğitimci, doktor, sağlık çalışanı ve gazeteci öldürüldü. Filistinli direniş grupları da bombalı saldırılarda birçok üyesini kaybetti.

BATI İTTİFAKININ DEĞERLERİ YERLE BİR

Netanyahu başkanlığındaki İsrail hükümeti Filistinli grupların elindeki esirleri kurtarmak yerine onların da buldukları tünelleri ve binaları ağır bombardıman altında tuttu. Birçok esir İsrail'in attığı bombalar sonucu öldü. İsrail ve ABD özel kuvvetlerinin esirleri kurtarmak için yaptığı sızma girişimlerinden sadece biri başarılı oldu, 4 esir kurtarıldı. Görüşmeler neticesinde serbest bırakılan bazı Yahudi esirler, Filistinlilerin kendilerine çok iyi davrandığını, İsrail bombardımanından kurtarmak için de yoğun çaba harcadıklarını söylüyordu. Buna mukabil İsrail cezaevlerinde kalan Filistinli mahkumlara tecavüze varan işkenceler yapıldığına dair görüntüler ortaya çıktı.

7 Ekim sonrasında yaşananlar İsrail'in ve onu destekleyen ABD, İngiltere, Kanada, Almanya gibi ülkelerin dünyadaki imajını yerle bir etti. Zira her gün kameralara yansıyan parçalanmış çocuk ve kadın bedenleri, bombalanan hastaneler, okullar, ibadethaneler, yerle bir olan mahalleler İsrail'in nasıl acımasız bir yapı olduğunu, onu Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan atom bombasının onlarca kat büyüklüğündeki mühimmatla besleyen Batı ittifakının değerlerinden nasıl vazgeçtiğini gözler önüne serdi. Dünyanın geri kalanı ve özellikle 53 İslam ülkesi bu vahşet karşısında büyük bir acziyete düştü. Olağanüstü toplanan İslam İş Birliği Teşkilatı ve Arap Birliği'nden sadece ABD'ye 'Savaşı durdurun' çağrısı çıktı.

7 Ekim 2023 saldırılarından sonra ortaya çıkan görgü tanıklıkları ve görüntüler panikleyen İsrail ordusunun olayları kontrol altına almak için kendi vatandaşlarının üzerine uçak ve helikopterlerden ateş açtığını ortaya koydu. İsrail Haaretz Gazetesi'nin ortaya çıkardığı bilgiye göre İsrail ordusunun uyguladığı yöntemle özellikle müzik festivalinin yapıldığı alana uçaklardan ateş açıldı, yüzlerce İsrailli sivil burada öldü. Bu gerçek birçok görgü tanığının ifadeleriyle doğrulansa da herhangi bir resmî açıklama yapılmadı ve Joe Biden dahil bütün Batılı liderler gerçekler yerine Netanyahu'nun yalanlarını seslendirdi. 7 Ekim'in ardından Yahudi yerleşim yerlerinden yayın yapan CNN muhabiri, Filistinli savaşçıların sivilleri katlettiğini, kadınlara tecavüz ettiğini ve 40 bebeğin başlarının kesilmiş halde bulunduğunu iddia etti. Açıkça yalanlanan bu iddialar, Netanyahu'nun soykırımını gerektiriyordu.

Batı medyası katliamları örtbas etmek için büyük çaba gösterdi. Küresel medyanın tarihe geçen bu çifte standardını sosyal medya bozdu. Özellikle X platformu tarihi bir rol oynadı. Bu tehlikeyi fark eden Netanyahu X'in sahibi Elon Musk'ı İsrail'e davet etti ancak yaptığı propaganda pek etkili olmadı. Netanyahu yönetimi Gazze'de yürüttüğü soykırımın duyurulmaması için sahada gerçekleri aktaran gazetecileri susturma yoluna gitti. Bizzat hedef alınan 174 gazeteci bombalar altında hayatını kaybetti. Bazı gazetecilerin neredeyse ailesinin tamamı öldürüldü. Uluslararası medyanın Gazze'ye girmesi hem tehlikeliydi hem de İsrail buna izin vermedi. Gazze katliamları 1 yılı geride bıraktı ve öyle görünüyor ki batının koruması ve desteği altındaki İsrail, savaşı bütün Ortadoğu'ya yayarak 7 Ekim'i kendi lehine çevirmeye çalışacak.

KÜNYE

Press For Palestine Filistin için Gazeteci Dayanışması adına

Genel Koordinatör

Cahide Hayrunnisa Çiçek

Yayın Kurulu

Amir Lafi
Metin Mutanoğlu
Demet Tezcan
Emine Çınar
Tuba Aydın Sel

Katkıda Bulunanlar

Aslıhan Eker
Zümrüt Sönmez

Editör

Gülcan Tezcan
Emine Dolmacı

Sayfa Tasarımı

Saliha Eren

Görsel İçerik

Ahsen Düzgün

Web Site:

Mustafa Turan

Bağcılar Belediyesi'ne
Desteklerinden Dolayı
Teşekkürler

www.gazzete.com.tr

İsmail Ferhat

“GAZZE’DE BİR KAMERA BİR CANA BEDEL!”

Gazzeli her bir gazeteci, işgalci İsrail’in savaş suçlarını ortaya çıkardığını çok iyi biliyor. İşte bu yüzden bir kamera bir cana bedel olsa da gerçeği bildirmekten asla vaz geçmiyorlar. Dünyanın adaletsizliği ve sessizliğine karşı son can simidinin gazetecilik olduğunu söyleyen belgesel kameramanı İsmail Ferhat, yaşadıklarını Gazzete’ye anlattı.

Ben 31 yaşında, hayalleri havaya uçurulmuş ve enkaz halinde bırakılmış şehir olan Gazze’den Filistinli bir gazeteciyim. 2011’den beri kameramı taşıyorum ve her geçen gün bizden çalınan bir hayatı belgelemeye çalışıyorum. Artık sesi olmayan insanların hikâyelerini anlatan belgeseller için insanî hikâyeler ortaya çıkarıyorum. Benim için ‘Gazetecilik son can simidim!’. Dünyanın adaletsizliğine ve sessizliğine direnebilmek, halkımın onurunu korumak ve hikâyemizi canlı tutmak için tek yolum bu.

Sesleri kulağımda: ‘Gerçeği anlatmaktan vazgeçmeyin!’

Gazze’de ölümün bizi her gün randevusuz ziyaret ettiğini, evlerimizi bombaladığını ve sevdiklerimizi alıp götürdüğünü gördüm. Genç, yaşlı ayrımı yapmayan bombardımanı yaşadım. Ölüm karşısında her şeyi geride bırakmaya zorlandığımız acı şekilde yerinden edilmeye tanık oldum. Birçok arkadaşımı, sahada benimle mesai harcayan meslektaşımı kaybettim. Montaser al-Sawaf, Anadolu

Ajansı için çalışan bir gazeteci ve kamerasını kalkan gibi taşıyan genç bir adamdı. Haider al-Masdar siyasi medya ve propaganda alanında bir araştırmacıydı; sözleri adaletsizlik karşısında bir silah olan arkadaşım ve öğretmenimdi! Bunlar sadece isimler değil, hayatımın, hikâyemin bir parçası! Onlar gittiler ama yüzleri benimle kaldı ve sesleri hâlâ kulağımda fısıldıyor: “Gerçeği anlatmaktan vazgeçmeyin!”

İsrail gazetecileri hedef alıyor!

Gazze’de bir kamera bir cana bedeldir! Buradan çıkan görüntüler işgalci İsrail’in işlediği savaş suçlarını açığa çıkarıyor, dünyaya ölüm ve yıkımın gerçek yüzünü gösteriyor. Bunu çok iyi biliyorlar! İşte bu yüzden de Gazzeli gazeteciler işgalci İsrail tarafından hedef alınıyor! Her şeye rağmen canım pahasına da olsa asla haber yapmaktan kaçınmadım! Ancak ölüm korkusuyla değil de ailem için barınak sağlamakla, biraz yiyecek ve su temin etmekle meşgul olduğum için çalışmadığım anlar oldu. O

anlarda babalık görevim gazetecilik görevimin önüne geçti ama yine de durmadım. Eğer durur sam, kaybettiğim herkese, onların hikâyelerine ve acılarına ihanet edeceğimi hissettim. Zorluklar çoktu, özellikle de benimle dünya arasında bir bariyer olan internet kesintisi en büyük sorunların başında geliyordu. Medya materyallerini yüklemek için umutsuzca bir sinyal bulmaya çalışarak bir yerden diğerine koşturuyordum. Bunu şöhret ya da para için değil, hikâyemizi canlı tutmak adına yapıyordum!

Gazze’de gazetecilik bir iş değil, hayatta kalma mücadelesidir!

Mesleğimi yaparken acı, öfke ve umutsuzluğun karışımı olan duyguları yoğun şekilde yaşadım. Şehrinizin gözünüzün önünde çöktüğünü gördüğünüzde, arkadaşlarınızı birer birer kaybettiğinizde kalbinizin kanadığını hissediyorsunuz. Gazze’de gazetecilik sadece bir iş değil, bir hayatta kalma mücadelesi... Burada gördüğüm her şey beni değiştirdi, hayata farklı gözlerle bakmamı sağladı, gözlerim gözyaşlarıyla doldu, eskiye ve bir daha geri gelmeyecek olana özlem duydum. Travma ile sabır ve inançla başa çıkıyorum ve her zaman çevremdeki herkes için bir umut kaynağı olmaya çalışıyorum. Ama içimde iyileşmeyen derin bir yara var. Onu her saklamaya çalıştığımda bana kaybedilen masum hayatları

hatırlatarak en derinden daha çok kanıyorum!

Sessizlik tarafsızlık değil, insanlığa ihanettir!

Gazze’de olanları görmezden gelen meslektaşlarıma şunu söylüyorum; Sessiz kalmayı bırakın! Sizler eşi benzeri görülmemiş bir insanlık trajedisinin tanıklarısınız. Kurbanların, acımasızca katledilen masumların sesini dünyaya duyurması gerekenler sizlersiniz. Bir platforma sahip olan sizler, bunu gerçeği iletmek için kullanın. Böyle bir durumda sessizlik tarafsızlık değil, insanlığa ihanettir! Bir an için insan olun ve Gazze’ye uzaktan izleyenlerin gözüyle değil, orada yaşayanların gözüyle bakın!

Küresel medyanın sessizliğini bozmak için ise duvarlarını yıkmalı, sesimizi duymazdan gelen medya kuruluşlarının bir parçası olmalıyız. Bizim dilimizi konuşan, hikâyemizi çarpıtmadan anlatan güçlü medya kuruluşları inşa etmeliyiz. Davamızın haklılığına inanan ve bu karmaşık alanda çalışabilecek zihinlere ve kalplere ihtiyacımız var. Gazze’nin gelip geçici bir haber olarak kalmaması, nesiller boyu anlatılacak bir hikâye olması, adaletsizliğe ve teslimiyet nedir bilmeyen bir halkın kararlılığına tanıklık etmesi için her yerde var olmalı, hikâyemizi tüm gücümüzle dünyaya anlatmalıyız!

“Mesleğimi yaparken acı, öfke ve umutsuzluğun karışımı olan duyguları yoğun şekilde yaşadım. Şehrinizin gözünüzün önünde çöktüğünü gördüğünüzde, arkadaşlarınızı birer birer kaybettiğinizde kalbinizin kanadığını hissediyorsunuz. Gazze’de gazetecilik sadece bir iş değil, bir hayatta kalma mücadelesi...”

Wael Al-Dahdouh:

“Bizi hedef alanlara görevimizi yaparak meydan okuyoruz”

Amir Lafi

Gazze’de 7 Ekim’de Aksa Tufanı’nın ardından İsrail’in başlattığı saldırı ve soykırımların dünyaya duyurulmasında canı pahasına mücadele eden yüzlerce gazeteci vardı. Ama içlerinden biri yaralansa da, evladını, ailesini kaybetse de mikrofonunu elinden bir an olsun bırakmadı. Medyanın Gazze’de verdiği mücadelenin sembolü haline gelen “gazetecilerin babası” Wael Al-Dahdouh, Gazzete için Amir Lafi’nin sorularını cevapladı.

7 Ekim öncesi Gazze’de ekonomik ve toplumsal anlamda nasıl bir hayat vardı? Gazze dünyanın en büyük açık hava hapishanesi olarak biliniyor. Bu durum Gazze halkının psikolojisini nasıl etkiliyordu?

Gazze’de yaşamın yaklaşık 18 yıldır sıkı bir İsrail kuşatması altında olduğu biliniyor ve bunun elbette insanların hayatlarına eğitimde, ekonomide, sosyal hayatta ve hemen hemen her alanda etkisi ve yansımaları var. Kelimenin tam anlamıyla öyleydi ama siyasi abluka en ağır ve en sert ablukadır. Evet, İsrail uzun bir malzeme listesinin Gazze Şeridi’ne girmesini engelliyordu. Ancak bazen Refah sınır kapısı yoluyla alternatifler getiriliyordu, özellikle de 7 Ekim öncesi son dönemde.

Ama dediğim gibi en zoru siyasi kuşatma yani hareket özgürlüğünün sınırlandırılması ve elinizden alınmasıdır. Kişinin Gazze Şeridi’ne giriş ve çıkış özgürlüğünün kuşatılması ve bireysel olarak hayatı ile ilgili kendi kararlarını vermesinin veya plan yapmasının kuşatılmasıdır. Öğrenmek, eğitim almak isteyen, tedavi görmek, evlenmek, seyahat etmek isteyen ve Gazze Şeridi dışında

düzenlenen etkinlik ve konferanslara katılmak isteyenlerin tüm bu haklarının elinden alınmasıdır. Kuşatma tüm bu detaylara karanlık bir gölge düşürüyordu ve dolayısıyla bu durumun insanların psikolojisine etkisi büyüktü. Çünkü kendinizin, çocuklarınızın, ülkenizin tutsak olduğunuzu ve plan yapamadığınızı hissediyorsunuz. Gazze Şeridi denilen bir hapishanede yaşamamız aklın kavraması zor bir şeydir.

İsrail, insanların hayatta kalabilmesi için yalnızca belirli ihtiyaçların girişine izin veriyor ve Gazzelilerin ülkelere giriş ve çıkışlarının ayrıntılarını kontrol ediyor. Bu kuşatma nedeniyle Gazze’de birçok aile parçalandı. Bu da boşanmalara yol açtı. Ya da insanlar istediği kişiyle evlenemediler. Pek çok genç mezun, Gazze’yi terk edemedikleri veya Gazze’den ayrılırlarsa geri dönemeyeceklerinden korktukları için mükemmel iş fırsatları elde edemedi. Pek çok profesör de dünyadaki gelişmeye ayak uydurmaya yardımcı olan uluslararası ve bilimsel faaliyetlere katılamadı.

Kuşatma nedeniyle geleceği etkilenen ve çok şey kaybeden geniş bir kesim var. Evet, bu duruma uyum sağlayan

lar var. Ancak kuşatma birçok kişi için, özellikle de genç nesil için çok zordu. Çünkü onlar bu hayatta kendilerini kanıtlamak ve hedeflerine ulaşmak istiyorlardı ve kuşatma onları bundan mahrum bıraktı.

Son bir yıl içerisinde Gazze’de yaşanan katliamlarda çok sayıda gazeteci öldürüldü İsrail tarafından. Siz de ailenizi, çocuklarınızı ve torununuzu kaybettiniz. Gazze’li gazetecilerin bu tehlike altında görevlerini yaparken temel motivasyonları nedir?

Temel motivasyon, insanî bir misyon ve asil bir görev yürüttüğünüzün, ilettiğiniz bu mesajın dış dünya ve Filistin halkı için öneminin farkına varmanızdır. Bu da sizi bu mesajı vermeye kararlı ve bunun için çok büyük bir fedakarlığa hazır hale getirir. Haberlerinize konu olan Filistinliler kimlerdir? Onlar aileniz, akrabalarınız, komşularınız, birlikte yaşayıp büyüdüğünüz insanlardır. Dolayısıyla ona olan inancınız daha büyük ve derin olur ve böylece yorgunluk, korku, kaygı, stres, uykusuzluk, yiyecek, giyecek ve diğer temel ihtiyaçların eksikliği gibi birçok fedakarlığa hazır olursunuz. Bütün bunların

yanında elbette Gazze’de gazetecilerin karşı karşıya olduğu tehlikelerin en büyüğü kişisel olarak hedef alınmasıdır. Bu, benim başıma geldiği gibi çok sayıda gazetecinin ailesini, sevdiklerini ve arkadaşlarını kaybetmenin ağır bedelini ödemesine neden oldu. Ancak benim ve birçok meslektaşım için karar net; sonuç ne olursa olsun gerekli olan sürekliliktir. Bizi

hedef almanın bir meydan okuma olduğunu düşünürsek, biz de onlara başka bir meydan okumayla karşılık vermeliyiz. O da bu mesajı taşımaya ve onu sonuna kadar yerine getirmeye devam etmektir.

Aylarca ağır bombardıman altında görevinizi yaparken Batı medyasının içerde olanları aktarmada yeterli olduğunu düşünüyor muydunuz? Kendinizi yalnız hissettiniz mi?

Batı medyası görevini hiç yapmadı, olayları çok sınırlı bir şekilde takip etti. Aksine birçok bilgiyi sakladı. Tarafsız olamadı ve büyük bir başarısızlığa uğradı. Biz de gazeteciler olarak yalnız kaldığımızı hissettik. Bu bizi yalnız ve kırgın hissettirse de, olup biteni tüm dünyaya aktarmaya devam etmek, çabalarımızı ve fedakârlıklarımızı iki katına çıkarmamız için bir teşvik oldu.

Herkes, gazetecilerin fedakârlıklarının ve çabalarının, sahada olup bitenlerle ilgili gerçeğin aydınlatılmasında, birçok insanın Filistin meselesine, Gazze'de olup bitenlere ilişkin tutum ve kanaatlerinin değişmesinde çok önemli bir rol oynadığının farkındadır. İsrail'in kendini savunma hakkını kullandığına dair tutumlarını ve inançlarını değiştiriyorlar. Onun bir işgal devleti olduğunu görüyorlar.

Sadece Arap ve İslam dünyasında değil, Batı dünyasında da, bu ülkelerdeki kamuoyu dramatik bir şekilde değişmeye başladı. Amerika'daki üniversitelerin ayaklanması ve bunun

birçok ülkeye yayılması bunun etkisinin en güzel kanıtıdır.

Her gün bir ya da birkaç gazeteci hayatını kaybederken bu durum diğer medya mensupları üzerinde nasıl bir etki oluşturuyordu? Bir araya geldiğinizde neler konuşuyordunuz?

Ailenizi ya da gazeteci arkadaşlarınızdan birini kaybetmekten daha zor bir şey olamaz elbette. Yıllardır birlikte çalıştığınız, işyerinde pek çok anınız olan ve belki de birçok kez ölüm etrafınızı sardığında birlikte hayatta kaldığınız ve gazetecilik mesajınızı taşımaya devam ettiğiniz bir insanı kaybetmek, şüphesiz bir gazeteci olarak ruhunuzda büyük acı bırakan bir şeydir. Ama dediğimiz gibi bizim için böyle bir olay yaşadığımızda her zaman en önemli soru teslim olduğumuzu mu ilan edeceğiz yoksa bu acıyı devam etmek için motivasyona dönüştürebilir miyiz?

Dolayısıyla bu acılara teslim olursak güçsüzleşeceğiz ve bu durum diğer gazeteci arkadaşlarımıza da büyük ihtimalle olumsuz yansıyacak. Onlar da korkacak ve böylesine tehlikeli bir durumda etkili çalışma kabiliyetleri azalacak. Korktuğumuz da buydu ve bu nedenle tüm bu acılarda duygularımızı gizledik ve bunu çalışmaya devam etmek için ek bir motivasyona dönüştürebildik. Ayrıca gazetecilik mesajımızın devamı ve bu mesajın dünyaya ulaştırılması meslektaşlarımızdan ve ailemizden kaybettiğimiz, şehit olan sevdiklerimize karşı gerçek vefadır.

Sizce İsrail gazetecileri bilinçli olarak mı hedef aldı? Yayınların yapıldığı alanlar takip ediliyor ve doğrudan tespit edilen gazeteciler mi hedef alınıyor?

Elbette bu savaşta 170'den fazla gazeteci arkadaşımızın şehit olması, İsrail'in art niyetinin göstergesidir. Kasten hedef alma kararlılığı vardır ve bunun bir örneğini de şehit olan meslektaşımız Kameraman Samer ile yaşadık. Sivil savunmaya eşlik ediyorduk.

Orada bizim de hedef alındığımız açıkça görülmektedir. Medya mensupları kasıtlı olarak hedef alınıyor. Oğlum gazeteci Hamza ve meslektaşı Mustafa'nın arabası bu şekilde hedef alındı, meslektaşım

İsmail el-Ghoul'un arabası bu şekilde hedef alındı, İsmail Ebu Ömer ve Ebu Matar, liste çok uzun... Gazeteci olarak görev başındayken, üzerinde açıkça basın işaretleri bulunan çelik yelek giyerek, hiçbir şüpheye yol açmayacak şekilde hareket ederken, gazeteci olarak her türlü önlemi ve prosedürü uygularken hedef alındılar. Bu da İsrail'in gazetecileri hedef alma konusundaki ısrarını doğruluyor.

İsrail kurulduğundan bu yana kendini dünyaya bölgenin tek demokratik, hak ve özgürlükler devleti olarak tanıtır. Sizce yaşananlar İsrail'in bu imajını nasıl etkiledi?

Bu savaşın, Filistin meselesine ve Filistin halkına yönelik pek çok kavramı, pek çok inancı, pek çok tutumu olumlu yönde, işgalci güç İsrail'e yönelik olarak da pek çok tutumu olumsuz yönde değiştirdiğine inanıyorum. Hele ki İsrail'in demokratik bir devlet olmasından bahsetmenin hiçbir anlamı yok. Şu anda yaşanan-

ların demokrasiyle, insanlıkla hiçbir alakası yok! Bu iddiayı savunanların çoğu İsrail'in Gazze Şeridi'nde acımasız bir işgal gücü olarak yarattığı bu korkunç ve şok edici manzaralar karşısında artık İsrail'i savunamazlar.

İsrail, tüm ateş gücünü savunmasız sivil nüfusa karşı kullanıyor ve hükümleri büyük güçler tarafından yazılan uluslararası hukukun tanımladığı tüm savaş suçlarını işliyor. Sayıları ve kategorileri ne olursa olsun (çocuk, kadın, yaşlı) evlerin sakinlerinin başına yıkılması, küçük bir coğrafyada 2 milyon insanın elektriğinin, sularının kesilmesi, sınır kapılarının kapatılması ve kıtlığın bu savunmasız halka karşı toplu ceza ve silah olarak kullanılması, Gazze'deki demografik gerçeğin değiştirilmesi... Bunların hepsi Filistin halkı açısından değil, uluslararası hukuk açısından savaş suçudur. Dolayısıyla artık birinin ayağa kalkıp İsrail'in bölgedeki tek demokrasi, haklar ve özgürlükler devleti olduğunu söylemesi çok zordur.

"Batı medyası görevini hiç yapmadı, olayları çok sınırlı bir şekilde takip etti. Aksine birçok bilgiyi sakladı. Tarafsız olamadı ve büyük bir başarısızlığa uğradı. Biz de gazeteciler olarak yalnız kaldığımızı hissettik. Bu bizi yalnız ve kırgın hissettirse de olup biteni tüm dünyaya aktarmaya devam etmek, çabalarımızı ve fedakârlıklarımızı iki katına çıkarmamız için bir teşvik oldu."

Sulaiman Hejji

“GAZETECİLİK BURADA ÖZGÜRLÜĞÜN SİMGESİ”

Gazze’deki soykırımı dünyaya duyurmaya çalışan gazeteciler tüm kayıplarına ve zorluklara rağmen yaşananları belgelemeye devam ediyor. Bunlardan biri olan Sulaiman Hejji de yaptığı işe önemli bir misyon yüklüyor ve gazeteciliğin gerçekleri aktarmada özgürlüğün simgesi haline geldiğini söylüyor.

Gazze’de yaşananları tüm kayıpları ve olumsuzluklara rağmen aktarmaya çalışan gazetecilerden Sulaiman Hejji, bir yılını dolduran çatışma, işgal ve katliam sürecinde görevine aktif olarak devam eden isimlerden biri. O da pek çok meslektaş gibi İsrail’in, işlediği suçları belgeledikleri için gazetecileri kasıtlı olarak hedef aldığını söylüyor ve ekliyor: Bu doğrudan ve kasıtlı hedeflemeler, beni gazetecilik görevlerimi yerine getirmekten ve haber yapmaktan hiç alıkoymadı; aksine, bana güç ve azim verdi.

Sulaiman Hejji, Filistinli bir gazeteci. Pek çok gazete ve kanal ile çalıştı ve uluslararası ödüller aldı. Meslekî çalışmalarını yaklaşık 20 yıldır Filistin toprakları özellikle de Gazze Şeridi özelinde sürdürüyor. Gazeteciliğin kendisi için meslek, iş, hobi ve içinde büyüdüğü, yetiştiği bir tutku anlamına geldiğini anlatıyor, “Özellikle de Filistin topraklarında, özgürlük arayışının devam ettiği bu çatışma bölgesinde gazetecilik, buradaki olayları aktarma ve hayatın gerçeklerini dokunaklı bir şekilde anlatan filmler ve hikâyeler üretme çabamda özgürlüğün bir simgesi oldu” diyor. Hejji’nin Gazze’de yaşananlar için bir gazeteci gözüyle değerlendirmeleri ise şöyle:

Her gün sevdiğimizle yeniden vedalaşyoruz

Gazze’de inanılmaz ve insan aklının alamayacağı şeyler yaşadık. Hayal bile edemeyeceğimiz olaylara tanık olduk ve bunları belgeledik. Meslektaşlarımızın, ailelerimizin ve sevdiğimizlerin şehit olduğunu gördük, onları uğurladık ve hâlâ her gün onlarla vedalaşıyoruz. Güzel anılarımızı, kahkahalarımızı, harika sohbetlerimizi ve yıllar boyunca bu sahada birlikte çalıştığımız sevgili meslektaşlarımızla aramızdaki dostane rekabeti kaybettik. Evet, kalbimde derin bir yer edinen birçok yakın arkadaşımı kaybettim ve hâlâ onların yokluğunda yaşananları belgelemeye devam ediyorum.

Savaş suçlarını belgelediğimiz için hedefiz

İsrail, gazetecilerin moralini bozmak amacıyla onları kasten hedef aldı, çünkü her gün işledikleri suçları ve olayları belgeliyorlar. Bu doğrudan ve kasıtlı hedeflemeler, beni gazetecilik görevlerimi yerine getirmekten ve haber yapmaktan hiç alıkoymadı; aksine, bana güç ve azim verdi. Karşılaştığımız birçok zorluk var; bombalamalar, doğrudan veya dolaylı hedef alınma, her türlü tehdit... Amaçları haber yapmamızı ve olayları belgeleme çabamızı durdurmaktı. Sürekli göç etme nedeniyle çalışma alanlarının bulunmaması ve güvenliğin sağlanamaması gibi büyük zorluklarla karşı-

laştık. Ancak, hayat böyledir; bu zorluklarla mücadele etmek ve üstesinden gelmek zorundasınız.

Durmaksızın vahşeti anlatmaya devam etmeliyiz

Bu savaşta, evrensel insan hakları söylemlerinin sadece boş ve yanıltıcı sloganlar olduğunu hissettim, çünkü her gün çocukların, yaşlıların ve kadınların katledildiğine şahit oldum ve dünya bu katliamlarla yüzleşmek için hiçbir şey yapmadı. Gördüğüm ve belgelediğim korkunç suçlar karşısında büyük bir şok yaşadım. Ancak bu travmalarla büyük bir cesaretle başa çıktım, çıkmaya çalışıyorum. Çünkü güçlü olmak, bu şoklarla yüzleşmek ve korkmadan,

geri adım atmadan yaşanan vahşeti yayımlamaya devam etmek zorundaydım.

Silahların değil insanlığın yanında durun!

Dönüp Gazze’de olan biteni görmezden gelen meslektaşlarıma da Gazze’ye insanlık gözüyle bakmalarını öneririm. Sıkça dillendirdiğiniz o şatafatlı sloganlarınızla övünüyordunuz ama maalesef bu büyük sınavda, insanlığın yaşadığı bu felakette başarısız oldunuz. İnsanlığınıza geri dönün, kendinize karşı dürüst olun. Çocukları ve kadınları öldüren silahların değil, insanlığın yanında durun. Gerçekleri; fotoğrafları ve görüntüleri aktarırken mesleki dürüstlükten ayrılmayın.

“GAZZE’DE YAS TUTMAK gazeteciler için bir lüks”

Nizar Sadawi, 17 yılı aşkın bir süredir dünyanın en çatışmalı bölgelerinde habercilik yapan bir gazeteci ve TRT World muhabiri. Kariyeri boyunca, savaşların ve kuşatmaların ardındaki insan hikâyelerini, özellikle de direnç ve zorluğun iç içe geçtiği Gazze’de yaşananları anlatmaya kendini adadı. 7 Ekim 2023’te Gazze’de bulunarak aylarca süren İsrail saldırılarını ön cephede takip etti. Şimdi İstanbul’da yaşıyor ve Gazze halkının yaşadığı eşi benzeri görülmemiş acıları dünyaya aktarmaya devam ediyor. Kendisiyle Gazze şahitliğini konuşmak için bir araya geldik.

Zümrüt Sönmez

Nizar, geçen yıl 7 Ekim’de Gazze’de yaşıyordunuz. O gün neler hissettiğinizi anlatabilir misiniz?

7 Ekim yeni bir dünya savaşının şafağı gibiydi, ancak Gazze için bu zaten uzun süredir devam eden bir savaştı. Tepkinin yıkıcı olacağını biliyordum, ancak sonrasında yaşananlar hayal edebileceğimizin çok ötesindeydi. Bombardıman acımasızdı ve yıkımın eşi benzeri yoktu. Yıllarca savaşları haber yaptıktan sonra bile, bu hem kişisel hem de profesyonel olarak farklıydı. Tanık olduğum sahneler beni yeniden şekillendirdi, asla solmayacak derin yaralar açtı. Bu sadece kariyerimde bir bölüm değil, hayatımda bir dönüm noktasıydı.

Gazze yıllardır kuşatma altında. İsrail’in son saldırısından önce durum nasıldı?

Son şiddet dalgasından önce Gazze, umutsuzluğun gölgesinde bile umudun titrettiği bir yerdi. Ekonomik durum vahim olsa da, belki bir gün bir şeylerin değişebileceğine dair kolektif bir hayal vardı. Potansiyel dolu gençler, kuşatma kaldırılırsa Gazze’nin yeniden nefes alabileceği inancına sarıldılar. Ancak bu umut, ne kadar kırılmalı olsa da, abluka tarafından hapsedilmiş olarak kaldı

Gazze halkı için 7 Ekim’den sonra ne değişti? Gazze’deki insanların geçtiğimiz yıl neler yaşadığını anlatabilir misiniz?

7 Ekim’den sonra Gazze toplu mezarların ve paramparça olmuş hayatların ülkesi haline geldi. Bütün aileler yok oldu, yerlerinden edildi ya da sevdiklerini alelacele, derme çatma mezarlara gömmek zorunda kaldı. Kayıp duygusu çok büyüktü ve umutsuzluk hissediliyordu. İnsanlar kendilerini dünya tarafından terk edilmiş, amansız bir şiddet fırtınasıyla baş başa bırakılmış hissediyordu. Sadece kendilerini koruması gereken sistemlere değil, insanlığın kendisine olan inançlarını da kaybettiler. Geriye hiçbir şey kalmadığına dair kolektif bir his var, çünkü pek çok kişi için acı gerçek bu.

Evinizden çıkarıldıktan sonra Refah’ta bir çadır kampında yaşadınız. Refah’taki kamplarda yerinden edilmiş insanlar için hayat nasıldı?

Kamplarda yaşam sürekli bir mücadele, her gün hayatta kalma savaşıydı. Bir çadır bile tutamadım çünkü sürekli çalışıyordum, sürekli haber yapıyordum. Ailemi çok az görüyordum ve sevdiğim kızla görüşemiyordum, sürekli onların güvenliğinden endişe edi-

yordum. Arkadaşlarım ve meslektaşlarım, haberini yaptığım aynı şiddetin kurbanları olarak etrafımda düşüyorlardı. Benim evim de, ailemin evi de bombalandı. İş için basit bir araç olan arabam bile savaşın bir başka zayıfatı oldu. Yiyecek çok azdı ve elimizdeki az şey de beslenmeye zar zor benziyordu. Bir duş, bir banyo, bir anlık huzur için beklemek; bunların hepsi bir insanın ihtiyaç duyabileceğinden çok daha fazla sabır gerektiriyordu. Kaldırımlarda uyudum, hem ofisim hem de barınağım haline gelen kiralık bir arabada çalıştım. Haysiyetten yoksun bir hayattı ama başka seçeneğimiz yoktu.

Aylardır Gazze’nin içinden haber yapıyorsunuz. Sizin gibi gazetecilerin orada işlerini yapmaya çalışırken karşılaştıkları zorlukları ve tehlikeleri anlatabilir misiniz?

Gazze’de güvenli alanlarımız yoktu. Günlerimizi belirleyen ayırım gözetmeyen saldırılardan bizi koruyabilecek hiçbir koruyucu teçhizat yoktu. Her sabah, içimizden birinin o gün hayatta kalamayabileceği gibi korkunç bir gerçekle yüzleşiyorduk. Derme çatma bir kahvaltıyı paylaşmak için toplanır, hayal bile edilemeyecek şeylerle başa çıkmak için kara şakalar yapar ve sonra işimizi

yapmak için yola koyulurduk. Ancak geri döndüğümüzde, genellikle bir ya da iki yüzün kayıp olduğunu, günlük çalışmanın kayıpları olduğunu keşfederdik. Dünya gazetecilerin hedef haline gelmesini izledi ve uzaktan gelen hiçbir destek bunu değiştiremezdi. Ne ailelerimizi koruyabildik ne de kendi hayatta kalmamızı sağlayabildik. Yine de sesimizin kaosu delip geçebilecek az sayıda sesten biri olduğunu bilerek devam ettik. Ailemin güvenlik için Gazze’den ayrıldığı gün, annemi kaybettiğim günle aynı gündü. Yerinden edilme onun hayatına mal olmuştu. Ama o gün bile çalışmaya devam etmek zorundaydım, çünkü Gazze’de yas tutmak gazetecilerin karşılayamayacağı bir lüks.

“Kaçış Yok” belgeseli de dahil olmak üzere Gazze’den pek çok haber yaptınız. Refah’tan Sesler” belgeseli de dahil olmak üzere Gazze’den pek çok haber yaptınız. Bu belgesel sizin kişisel hayatınıza ve arkadaşlarınızla günlük karşılaşmalarınıza odaklanıyor. Bize bu belgeseli çekme ve savaş bölgesinde yaşayan bir gazeteci olarak kişisel hayatınızı anlatma sürecinizden bahsedebilir misiniz bize?

Belgesel önceden tasarlanarak

Nizar Sadawi

değil, ihtiyaçtan doğdu. TRT World’deki meslektaşlarımın ve arkadaşlarımın desteğiyle, savaşı yaşarken, çoğu zaman bir senaryo ya da plan olmadan görüntüler topladım. Çekilen her kahkaha, her gözyaşı, her korku anı gerçektir, çünkü harekete geçmek için zaman yoktu, sadece hayatta kalmak için zaman vardı. “Kaçış Yok: Refah’tan Sesler” Gazze’deki yaşamın gerçekçi bir tasviri çünkü Gazze’nin talep ettiği de buydu; savaş bölgesinde bir arada var olan dehşet ve insanlığın ham, filtrelenmemiş bir anlatımı. Bu sadece benim değil, o günleri yaşayan herkesin birinci ağızdan hikayesidir.

Sonunda Gazze’den ayrıldınız ve Türkiye’ye ailenizin yanına geldiniz. Gazze’den ayrılırken ve şimdi savaşı uzaktan izlerken ve haberleştirirken neler hissettiğinizi anlatabilir misiniz?

Gazze’den ayrılmak buruk bir tatlıydı. Ailemin ve şimdi de nişanlımın güvende olması beni rahatlatmıştı. Ancak çok sayıda yakın arkadaşım, meslektaşım ve akrabam Gazze’de mahsur kaldı. Onlar benim bir parçam ve onları unutamam. Uzaktan bile olsa, onların hikayelerini anlatmaya devam etmek, onların sesi olmak için derin bir yükümlülük hissediyorum. İşimi yapıyorum ve hatta bölgedeki diğer hikayeleri de ele alıyorum ancak Gazze bende silinmez bir iz bıraktı - nereye gidersem gideyim ya da başka hangi yerleri ele alırsam alayım, her zaman benimle olacak ve dünyaya bakışımı şekillendirecek. Orası sadece haberini yaptığım bir yer değil; ruhumun bir parçası.

DÜNYANIN GERÇEĞİ GÖRMEME İHTİYACI VAR!

Gazze'de yaşayan gazeteci ve film yapımcısı Yasser Abu Wazna, eşi ve dört çocuğuyla çatışmaların ortasında hayatta kalma mücadelesi veriyor. On yıl boyunca Gazze'de yaşananları dünyaya aktaran Wazna, uluslararası ödüller kazanmış belgeseller çekti. Ancak evi ve ofisi bombardımanda yok oldu. Yaşadığı zorluklar kararlılığını daha da derinleştirirken, gerçeği aktarma konusundaki azmi sürüyor

Adım Yasser Abu Wazna. 43 yaşında bir gazeteci ve film yapımcısıyım. Eşim Dalia ile dört çocuğumuzu Gazze'de, çatışmaların ortasında büyütüyoruz. Geçen on yıl boyunca, gazeteciliğin gerçekleri rapor etmekten daha fazlası olduğu inancıyla Gazze'den hikâyeler anlattım, buradaki yaşamı belgelemek için yorulmadan çalıştım. İnsanlarımızın yaşadıklarını anlatmak, susturulan sesleri yükseltmek ve çarpıtılan gerçekleri ortaya çıkarmak için gayret ediyorum. Çünkü bu benim için sadece bir kariyer planlaması değil, bir çağrı niteliğindedir. Çünkü Gazze, yaşam ve ölümün sürekli kesiştiği yerin adıdır! Bunun sonucunda çalışmalarım uluslararası alanda tanındı ve filmlerim ünlü festivallerde ödül kazandı.

Ofisim evimizle aynı kattaydı, dolayısıyla işim her zaman özel hayatımla iç içe oldu. Ailemle birlikte evimizi ve ofisimi yoğun bombardıman altında terk etmek zorunda kaldık. Biz kaçarken bombalar çatımıza çarpıyordu. Mucize eseri kurtulduk ama bu zorlu yolculuğumuzun sadece başlangıcıydı. Gazze'de on durak boyunca, çoğu zaman aç ve susuz bir şekilde sokaklarda uyumak zorunda kaldık ve hayatta kalabilmek için sahip olduğumuz her şeyi geride bıraktık. Savaş bizi kaçmaya zorladığında, sadece evimi değil, hayatımı, başkalarının hikâyelerini anlatmaya ada-

dığım alanı, ofisimi de kaybettim. En kötü an, sığınak olması gereken bir yerde öldürülen yeğenlerimin ve annelerinin cesetlerini almak zorunda kaldığım andı. Kardeşim Fadi de enkaz altında kaldı, ama her şeye rağmen hayatta kalmayı başardı.

Yaşadıklarım kararlılığımı daha çok derinleştirdi

Bazı gazeteci meslektaşlarım o kadar şanslı değildi! Gerçeği anlatmaya çalışırken öldürüldüler ve onların kaybı her gün karşı karşıya kaldığımız tehlikelerin trajik bir hatırlatıcısıydı. Yine de bu yaşadıklarımız kararlılığımı daha da derinleştirdi. Gazetecilik benim için sessizliğe karşı bir direniş biçimi; en karanlık zamanlarda bile gerçeğin duyulmasını sağlamanın bir yoludur! Bizler sadece tanık değil, dünyanın bu soykırımını görmezden gelmesine engel olmak durumundaki hikâye anlatıcılarıyız. İsrail de bunu çok iyi biliyor! Bu yüzden yeleklerimizdeki açık işaretlere rağmen Gazze'deki gazeteciler kendilerini sık sık hedef gibi hissediyor. Tehlike sürekli ve sadece işimizi yaptığımız için tehdit altındayız. Ancak bu tehlikelere rağmen haber yapmaktan asla vazgeçmedim. Gazeteciler olarak olan biteni belgeleme sorumluluğumuz karşılaştığımız risklerden daha ağır basıyor. Çünkü dünyanın gerçeği görmeye ihtiyacı var ve eğer durursak, sessizlik gölgeleride

Yasser Abu Wazna

acı çekenleri tüketecek.

Gazze'yi anlatmak hepimiz için ahlaki bir yükümlülük

Gazze'de savaş anında haber yapmanın zorlukları çok büyük. İletişim kesintilerinden fiziksel tehlikeye kadar sürekli engellerle mücadele ediyoruz. Hayatımdan ve ailemin güvenliğinden endişe ettiğim çok zaman oldu. Ailem ve ben yerimizden edildiğimizde sık sık dünyayla bağlantımız kesiliyordu; elektrik, internet yoktu ve iletişim kuramıyorduk. Yine de bir yolunu bulduk. Bazen bu, hikâyeleri aktarmak için yurtdışındaki meslektaşlarımıza güvenmek anlamına geliyordu. Sokaklarda uyunurken bile Gazze'nin hikâyelerinin dünyaya ulaşması gerektiğini biliyordum. Bu sadece azimle ilgili değil, engeller ne olursa olsun bu hikâyelerin anlatılmasını sağlamaya yönelik ahlaki bir yükümlülükle de ilgili. Gazze'de gazeteci olarak çalışmanın duygusal ağırlığı çok büyük. Çocuklarımla bu savaşı ilk elden deneyimlemelerini izlemek, bombalar düşerken gözlerindeki korkuyu görmek hepimizde kalıcı izler bıraktı. Kaçmak zorunda kalmanın, sevdiklerinizin cesetlerini toplamanın travması sonsuza kadar sizinle kalan bir şey. Ancak çalışmaya devam ederek üstesinden gelebiliyorum. Anlattığım her hikâyeye travmayı işlemenin, acıyı anlamlı bir şeye dönüştürmenin bir yolu. Ama duygusal bedel azalmıyor. Sık sık çocuklarımla iyileşmesine nasıl yardımcı olacağımı, tanık oldukları şiddeti nasıl anlamlandıracaklarını düşünüyorum. İşim bana bir amaç veriyor, ancak

yaralarım derin ve bana her gün yaptığım işin aciliyetini hatırlatıyor.

Sahada daha çok uluslararası gazeteciye ihtiyaç var

Sessiz kalanlara şunu söyleyebilirim: gerçeği bildirmek gibi bir sorumluluğunuz var. Gazze'yi görmezden gelmek, sesini duyurmayı hak eden yüz binlerce insana sırtınızı dönmek anlamına gelir. Bu sadece siyasi bir çatışma değil; insani bir kriz ve biz gazeteciler olarak bunu belgelemeliyiz. Uluslararası medyanın sessizliği suç ortaklığıdır. Hangi hikâyeleri anlatmanın daha rahat olacağını seçemeyiz; savaşın, yerinden edilmenin ve acı çekmenin rahatsız edici gerçekleriyle yüzleşmeliyiz. Meslektaşlarımı sessizliklerini gözden geçirmeye ve dünyanın burada neler olduğunu görmeye ihtiyacı olduğunu kabul etmeye çağırıyorum. Küresel medyanın sessizliğini bozmak için odak noktasını siyasî anlatılardan insan hikâyelerine kaydırmak gerekiyor. Gazze çoğu zaman rakamlar ve istatistiklerle çerçeveleniyor, ancak bu rakamların arkasında gerçek insanlar var - benim gibi hayatta kalmaya çalışan aileler. Sahada daha fazla uluslararası gazeteciye ihtiyacımız var ve izleyicilerin de buradaki yaşamın gerçekliğini yansıtan haberler talep etmeleri gerekiyor. Bu aynı zamanda hesap verebilirlikle de ilgili. Medya kuruluşları siyasi gündemlere meydan okumaya ve ne kadar zor ya da tartışmalı olursa olsun gerçeği haberleştirmeye istekli olmalıdır. Gazze'deki katliam görmezden gelinemez ve dünyanın görmezden gelmemesini sağlamak da gazetecilere düşüyor.

“MAZLUMUN SESİ GAZETECİNİN EMANETİDİR!”

TRT Arapça muhabiri Somaya Abu Eita, 7 Ekim’de başlayan savaşın ikinci gününde iki küçük çocuğunu ve eşini Türkiye’de bırakarak Mısır üzerinden Gazze’ye gitti. ‘Mazlumun sesi gazetecinin emanetidir’ diyen Somaya, tam 60 gün boyunca kendi topraklarında tanıklık ettiği İsrail soykırımını Gazzete için kaleme aldı.

Somaya Abu Eita

Ben Gazze’den çalışmak için Türkiye’ye gelen Filistinli bir gazeteciyim. Son üç yıldır İstanbul’da TRT Arapça’da çalışıyorum. Bundan tam bir yıl önce 7 Ekim tarihinde başlayan saldırıların ardından kanal yönetiminden Gazze’deki savaşı takip etmem için beni oraya göndermelerini talep ettim. Savaşın ikinci gününde Mısır üzerinden Gazze’ye ulaştım ve 60 gün boyunca İsrail soykırımını haberleştirmek için orada kaldım.

Tam iki ay boyunca Gazze’nin kuzeyinden merkezine, oradan da güneyine kadar tüm bölgelerinde çok sayıda haber yaptım. Sivil savunma ekipleri enkaz altında kalan insanları kurtarmak için mücadele ederken, çocukların, kadınların ve tüm ailelerin evlerinin başlarına nasıl yıkıldığını görerek geçirdiğim günlerde sayısız soykırım eylemine tanık oldum.

Gazze’deki tehlikeler ve zorluklar anlatmakla asla bitmez. Biz gazetecilerin ve aslında genel olarak o topraklarda yaşayan tüm insanların hâlâ nasıl hayatta kaldığını anlamak, üzerinden koca bir yıl geçmesine rağmen vermiş oldukları yaşam mücadelesini ve direnişi idrak edebilmek herkes için oldukça zor bir konu.

Gazeteciler için yakıt, elektrik, su, ev ve tabii ki otel, iletişim ve internet erişimi olmadan uzun süre çalışmak sadece bir başlangıçtı. Yiyecek

ve ilaçtan bile yoksun olduğumuz zamanlar oldu. Kışın çadırlardaki sert soğuk, yazın dayanılmaz sıcak, sürekli korku, gazeteci arkadaşlarımızın öldürülmesi ve yaralanması, evlerin bombalanması, ailelerin yerlerinden edilmesi ve kapalı sınırlarla kuşatma ve saymadığım diğer tüm zorluklar Gazze’yi son derece tehlikeli bir ortam haline getirmişti.

Bana ‘Geride bıraktığım 60 günde unutamadığın nedir?’ diye soracak olursanız, ‘Benim için en zor sahneler, şehit olan ya da yaralanan, çoğu zaman yanmış ya da uzuvları kesilmiş çocukları görmektir’ derim. Çünkü ben de bir anneyim ve Gazze’ye iki küçük evladımı ve eşimi geride bırakarak gittim. Ailem İstanbul’da kaldı. Onlardan uzakta, dünyanın canlı şekilde izlediği en acımasız savaşın ortasında yer almak ve belki de onları bir daha göremeyeceğimi düşünmek benim için inanılmaz zordu. Ancak Gazze’deki çocukların çektiği acıları gördükçe, kendime her şeye rağmen çocuklarımın güvende olduğunu hatırlatırdım.

Gazeteci arkadaşlarımızla işgale ve soykırıma karşı birlikte direndik. Herkes elinde ne imkân varsa en iyi şekilde değerlendirip paylaşırken, yaşanan soykırımı canları pahasına duyurmaya gayret gösteriyordu. Onlara her zaman mazlumların sesinin onların ellerine verilmiş bir emanet olduğunu söyledim. Biz bu

şartlar altında çalışırken, Gazze’de yaşanan soykırım karşısında sessiz kalan gazetecilerin ise insanlığına ve mesleğine ihanet ettiğine ve İsrail işgalinin suçlarına ortak olduğuna inanıyorduk!

**Bisan Owda,
Emmy ödülü aldı**
“Ben Gazze’den Bisan
ve hâlâ yaşıyorum”

Gazzeli film yapımcısı ve gazeteci Bisan Owda, Al Jazeera için hazırladığı “Ben Gazze’den Bisan ve Hala Hayattayım” haber serisi ile “Kısa metraj: En İyi Sert Haber” dalında Emmy ödülünü kazandı.

Haber serisinde Owda, 7 Ekim’den bu yana bölgeyi harabeye çeviren İsrail saldırıları sürerken Gazze’deki günlük yaşamını anlatıyor. Owda bu yılın başlarında aynı çalışma ile Peabody Ödülü’nü de kazanmıştı.

7 Ekim 2023'ten bu yana

İsrail'in Gazze'ye saldırılarında 173

Muntasır
es-Savvaf

Abdülhamid
el-Karnavi

Muhammed
Tihami es-Salihi

İbrahim
Muhammed Lafi

Muhammed
Sami Cergun

E. Abdunnasır
Şemlah

Said Rıdvan
et-Tavil

Hişam M.
en-Nevvaca

Muhammed
Rizk Subh

Aid İsmail
en-Neccar

Nadir
en-Nezeli

Mohamed
Abu Samra

Halil İbrahim
Ebu Azire

Enes İbrahim
Ebu Şimale

Mahmud C.
Ebu Zarife

Muhammed
Ali

İman Cemal
el-Akili

M. İmad
Said Lubd

Ruşdi Ribhi
es-Serrac

Muhammed
El-Hasani

Hazife
en-Neccar

İmad A.
el-Vahidi

Macid Ahmed
Keşku

Muhammed
el-Beyyari

Zahir
el-Afgani

Mustafa
en-Nakib

Nazmi
en-Nedim

Asım Adli
el-Beraş

Muhammed
Ganim el-Cace

Yahya Ebu
Muni

Abdulhalim
Avad

Sari
Mansur

Hasune
Selim

Bilal Cadullah
Hasan Salim

Ayat Omer
Hadura

Muhammed
Nebil ez-Zuk

Muhammed
Muin Ayyaş

Musab Aşur

Ahmed
el-Kura

Musa
el-Beraş

Hassan
Fercullah

Şerif Okaşa

Dua Şeref

Mustafa
Bekir

MahmudSalem

Hudaifa Lulu

Muhammed
Farajallah

Ali Aşur

Meşal Şahvan

Hanin
el-Kutşan

Muhammed
el-Shorbajei

Abdulkirim Odeh

Ahmed
Ebu Absa

Hanan Ayad

Samer Ebu Dakka

Rami Budair

Asım Musa

Ahmed Bedir

İyad Ahmed
el-Rawag

Zeyd Ebu
Zayid

Hamza
ed-Dahduh

Mustafa Süreyya

Ali Ebu Ayva

Abdullah Beris

Hamada
el-Yazcı

Ali Nasman

Yakub
el-Bursh

Alaa
el-Nemer

İsam el-Lulu

Muhammed
Ataallah

GAZETECİ KATLEDİLDİ

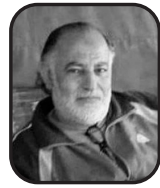
Muhammed Matar

Receb en-Nakib

Abdurrahman Rebi Şihab

Hani İbrahim el-Medhun

Muhammed Cemil Baluşe

S. Abdurrezzak en-Nadi

Abdulhadi Habib

Ali Ebu Muammer

Muhammed Halife

Assam M. Bihar

Cemal el-Fakavi

A. Abdulhay Ebu Mehadi

Yasir Subhi Ebu Namus

Nermin Kavvas

Selam Halil Miyme

Mecid Fazl Ardenus

Muhammed Ebu Hatab

Hiba el-Abadla

Fuad Ebu Hammaş

Ekrem Şafi

Muhammed Ebu Hasire

Cemal M. Heniyye

Amr Salah Ebu Hayye

Mustafa es-Savvaf

Edhem Hasavne

Heysem Harare

Ahmed Medhun

Ahmed Emin Fatime

Mervan el-Savvaf

Abdullah Derviş

Husam Mahmud Mubarek

Silmi Muhaymer

Ola Atallah

Yezen ez-Zuveydi

Abdullah Olvan

Adel Zourob

Muhammed ez-Zeytun

Muhammed Hayruddin

Ahmed Hayruddin

Cabir Ebu Hadroz

Muhammed Ebu Huveyde

Yasir Memduh

Muhammed Raslan Şenyura

Muhammed Ebu Dayir

Said Semir el-Halebi

Ela Hasan el-Hims

Wael Rajab Ebu Fannouna

Muhammed es-Selasini

Rizk el-Garable

Nafiz Abdelcevad

Muhammed el-Aff

Husam Ammar

- İyad Matar
- Dua Aljbour
- Emel Zuhd
- Şeyma el-Cezzar
- Mahmud Matar
- Ahmed Şihab
- Enğam Ahmed Advan
- Mahmud Müşteha
- Muhammed Selame
- Muhammed er-Rifi
- Abdurrahman Sayime
- Muhammed İmad İsa
- Abdulvahap Avni Ebu Avn
- Muhammed es-Seyyid Ebu Sahil
- Tark es-Seyyid Ebu Sahil
- Muhammed Bisam el-Cemel
- Mustafa Ayyad
- Baha Ukaşe
- Amine Mahmud Hamid
- Abdullah Ahmed el-Cemel
- Ahlam Azzat el-Icle
- Dina Abdullah el-Batnici
- Mahmud Kasım
- Selim eş-Şerefa
- Muhammed Mahmud Ebu Şeria
- Sadi Mudevvihi
- Edib Sukkar
- Emced Cehcuh
- Vefa Ebu Daban
- Rezak Ebu Şekyan
- Muhammed Abdullah Mişmiş
- Mutasım Garrab
- Haydar İbrahim
- Salim Ebu Tuyur
- Sahir Ekrem Reyyan
- Muhammed Manhal Ebu Armane
- Abullah el-Neccar
- İsmail el-Gul
- Rami er-Rifi
- Muhammed Ebu Saade
- Abdullah Mahir es-Susi
- Temim Ahmed Ebu Muammer
- İbrahim Mervan Muharib
- Hamza Murataca
- Ali Taima
- Muhammed Abd Rabbo
- Abdullah Şekşek

İsrail, işlediği suçların gazeteciler aracılığıyla dünyaya duyurulduğunun farkında ve Gazzeli meslektaşlarımızın aktardığı her haberin, her fotoğraf karesinin birer kanıt niteliği taşıdığını biliyor. Burada adı geçen her bir meslektaşımız, Gazze'deki zulmü dünyaya duyurabilmek için, inançları ve vatanları uğruna canlarını feda etti. Bizler de mesleklerini icra ederken hayatını kaybeden Filistinli gazetecilerin sesi olacak, zulmü ve soykırımı duyurmaya devam edeceğiz.

Yayınladığımız veriler işgale darbe vuruyor

Gazze'deki Filistin Hükümeti Medya Ofisi, İsrail'in Gazze'de yürüttüğü soykırıma ilişkin rakam ve istatistikleri güncel olarak yayınlıyor. Amir Lafi'ye konuşan Genel Müdür İsmail As Sawabite, "Bu verileri dünyanın her yerine birden fazla dilde ulaştırıyoruz. Hedefimiz işgal ordusunun işlediği suçun boyutunu ve dehşetini ortaya çıkarmak. Devlet başkanlarının konferanslarında, konuşmalarında bu rakamları dile getirmeleri dünya çapında büyük etki uyandırıyor ve işgale darbe vuruyor." diyor.

Amir Lafi

Gazze'nin dünyaya ulaşan resmi sesisiniz. Gazze'de gazeteciler açık hedef haline geldi. Bu koşullarda nasıl çalışıyorsunuz?

Cani İsrail, Gazze'de her fırsatta gazeteci öldürüyor. Resmi gazetecilik mesleği ise benzeri görülmemiş risklerle dolu. Bizler, Filistin hükümetinde çalışan gazeteciler olarak doğrudan hedef alınıyoruz ve İsrail, dünyayı bize karşı kışkırtıyor. Bizimle çalışan dört gazeteciyi öldürdü. Devletin medya ofisini yok etti ve birçok çalışma arkadaşımızı yaraladı. Bizi de doğrudan tehdit ediyor. Devlet Medya Ofisi Genel Müdürü olarak çalışıyorum ve Gazze'de Filistin hükümetinin sözcüsüyüm. İşgal ordusu, kışkırtıcı videolarda adımı sürekli anarak beni yalan söylemekle suçladı. Çünkü onların suçlarını 24 saat boyunca ifşa ediyordum, Bunlara rağmen işgale boyun eğmeyeceğiz ve katliam suçlarını açığa çıkarıp dünyaya aktarmaya devam edeceğiz.

Bu zor koşullarda Gazze'de çalışan gazetecilere ne tür konularda destek oluyorsunuz?

Saldırı ve soykırım ortamında gazetecilere olabildiğince rahat bir çalışma ortamı oluşturmaya çalışıyoruz. Elektrik kesintilerinden etkilenmemeleri için elektrik, işgal güçleri, internet ağlarını hedef aldığında internet hatları temin ediyoruz. Lojistik düzeyde temel ihtiyaç malzemeleri konusunda yardımcı oluyoruz. Ancak birçok engel var.

Örneğin Gazze'deki tüm gazetecilere çelik yelek ve kişisel güvenlik ekipmanı sağlayamıyoruz. İsrail, bu önemli ekipmanın girişine izin vermiyor. Ama var olsalar bile işgal ordusu bu araçlara aldırış etmeden gazetecileri hedef alıp evlerinde bile bombalıyor.

Batı basınının size yaklaşımını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Batı basını işgale ilişkin yanlış anlatının büyük ölçüde suç ortağı. İsrail'in işlediği katliamlar ve suçların büyüklüğüne rağmen bu olayları her zaman yanlış bir açıdan sunuyor. Hikâyemizi alternatif medya kuruluşları ve dünyanın dört bir yanına yayılan aktivistler aracılığıyla yayarak bu medya kuruluşlarının küstah politikasını kırmaya çalıştık. "İsrail" işgali anlatısını kırmayı, Filistin anlatısını yaygınlaştırmayı büyük ölçüde başardık. Hatta Gazze'de olup bitenlere dair Filistin anlatısını atlatmaya çalışan Batılı figürleri bile dünyanın önünde utandırdık. Mesela, ABD Başkanı Joe Biden yayınladığımız şehit sayılarını sorguladı ve Gazze'deki resmi rakamların doğru olmadığını iddia etti. Hemen tüm şehitlerin isimleri, kimlik numaraları, şehadet tarihleri ve şehadet yerlerini içeren bir liste yayınladık. Biden'ın açıklamasını itibarsızlaştırdık ve onu dünya önünde utandırdık. Birkaç gün önce de dünyanın pek çok devlet başkanı, Birleşmiş Milletler önünde resmi istatistiklerimizi güvenle ve inandırıcılıkla okudu.

İsmail As Sawabite

Batı basını profesyonellikten uzak ve taraflı davranıyor. Yalan söyledikleri ve gerçekleri çarpıtmaya çalıştıkları için onları onlarca kez suçladık, eleştirdik, boykot ettik. Onlara gerçek gazetecinin maddî ve siyasî çıkarlar uğruna celladın safına geçen değil, inandırıcılığını koruyanlar olduğunu anlatmaya çalıştık.

İşgal suçlarına ilişkin tüm olayları belgeliyorsunuz. Bu verileri nasıl değerlendiriyorsunuz?

İsrail'in Gazze'de yürüttüğü soykırıma ilişkin en önemli rakam ve istatistikleri güncel olarak yayınlıyoruz. Bu verileri dünyanın her yerine birden fazla dilde ulaştırıyoruz. Hedefimiz işgal ordusunun işlediği suçun boyutunu ve dehşetini ortaya çıkarmak. Devlet başkanlarının konferanslarında, konuşmalarında, bu rakamları dile getirmeleri dünya çapında büyük etki uyandırıyor ve işgale darbe vuruyor. Onlarca uluslararası kurum ve insan hakları örgütü bu konuda bizimle iletişim kuruyor. Bizi en son BM heyeti ziyaret etti.

Benzeri görülmemiş bu katliamlar ve vahşet karşısında dünyanın sessizliğini nasıl açıklıyorsunuz?

Dünya, Filistin meselesinde üçe bölündü. Birinci kesim, işgale suç ortağı olan ve onu destekleyenler. Bunlar İsrail'e silah, bomba ve füze temin ediyor. Soykırım destekçisi ülkelerin başında ABD, İngiltere, Almanya ve Fransa geliyor. Bu ülkeler ahlakî düzeyde, tarih önünde ve insanlık adına çok şey kaybetti ve kaybedecek.

İkinci grup hakikat bu kadar açık iken taş gibi, put gibi susmayı tercih ediyor. Filistin'de ve Gazze'de yaşananlara dair sessizlik, insanlığı utandırıyor. Bu

ülkeler de insanlık açısından çok şey kaybediyor.

Üçüncü kesim is Filistin davasına destek vere kesimdir. Onlar etkin bir şekilde Filistin halkının yanında yer alıyor ve bu adaletsizliğin sona ermesi çağrısında bulunuyor. Bu ülkelerin başında Türkiye, Yemen, Lübnan İran ve Cezayir geliyor. Medya, diplomatik ve siyasî konularda onurlu duruşa sahip ve halkımıza destek verem başka ülkeler de var.

Bu savaşta yaşananlar dünyada nasıl bir değişime yol açıyor sizce?

Bu soykırımın bu kadar büyük küresel değişime yol açacağını beklemiyorduk. Batılı halkların, üniversite öğrencilerinin, Filistinlilere karşı Nazi politikası uygulayan ülkelere karşı çıkmalarını beklemiyorduk. Bu savaşın tarihin gidişatını hem hükümetler düzeyinde, hem ekonomi, politika, medya hem de uluslararası kamuoyu düzeyinde değiştireceğine inancımız tam. Gazze'ye karşı yürütülen imha savaşı, gizli niyetlerini ortaya çıkardı. Küresel güçlerin küstahlığını, kendi kurdukları uluslararası hukuka ve zayıflar için kurdukları uluslararası ceza mahkemelerine karşı bile darbe yaptıklarını gösterdi.

Gazze'deki tüm gazetecilere çelik yelek ve kişisel güvenlik ekipmanı sağlayamıyoruz. İsrail, bu önemli ekipmanın girişine izin vermiyor. Ama var olsalar bile işgal ordusu bu araçlara aldırış etmeden gazetecileri hedef alıp evlerinde bile bombalıyor.

Gazze'den Yurttaş Gazeteciliği Dersi:

TÜM DÜNYA TANIK TÜM DÜNYA SESSİZ

7 Ekim'den bu yana Gazze'de devam eden İsrail soykırımını kaydederek ve yaşananları tüm dünyayla paylaşan Filistinliler, açlık, susuzluk ve katliamların ortasında bile kameralarını açık tutarak yurttaş gazeteciliğinin en büyük örneğini sergiledi. Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekan Yardımcısı Doç. Dr. Serkan Bayrakçı, bu tarihi tanıklığı ve yurttaş gazeteciliğini Gazzete için kaleme aldı.

Yurttaş gazeteciliği, gazetecilik eğitimi almamış kişilerin ürettikleri haberler ve yürüttükleri gazetecilik faaliyeti olarak tanımlansa da, medyanın tekelleşmesi, ticarileşmesi, yanlılığı ve yurttaşın sesini doğru ve tarafsız bir biçimde iletmemesi gibi sebeplerle ortaya çıkan alternatif bir medya unsurudur. Günümüzde, dijital ve mobil teknolojilerin gelişimi sayesinde haber üretimi herkes için mümkün hale gelmiştir. Her ne kadar ders kitaplarında asıl vurgu haber yapma ve sesini duyurma üzerine olsa da, Gazze'den yapılan yurttaş gazeteciliği örnekleri, "soykırımını tüm dünyaya gösterme" çabasıdır. Bu çabayı da mazlum Gazzeliler, hayatta kalma mücadelesi verirken tek başlarına sergilemektedir. Gazze'deki soykırıma tanıklık eden yerel gazeteciler bulunsada İsrail'in, uluslararası medya kuruluşlarının Gazze'ye erişimini engellediği bilinmektedir. Hakikati gizlemek için sansür, tehdit ve her türlü baskıyı uygulamaya devam etmektedirler. İsrail'in tüm engellerine rağmen Gazze'den yapılan bu yayınlar, dünyanın geri kalanına ulaştırılan en ham gerçeklerdir.

Gazzeliler yalnızca haber sunmamakta; aynı zamanda yaşadıkları katliamı ve hayatta kalma mücadelelerini tüm dünyaya duyurmaktadır. Onlar olmasaydı, dünya son bir yılda Ruhumun Ruh Şehit Rim'i, Han Yunus'taki Aşur ailesinin apartmanını, Şifa Hastanesi'ni ve daha nice şehidi, katledilen çocukları bilemeyecek; onların gözünden yaşananlara tanıklık edemeyecekti.

Geleneksel medya çoğunlukla Gazze'deki olayları İsrail yanlısı bir tutumla aktarmaktadır. BBC ve New York Times gibi büyük medya kuruluşları, Gazze'ye yönelik saldırıları "operasyon" olarak adlandırırken, İsrail'e karşı yapılan eylemleri "saldı-

rı" olarak tanımlamaktadır. Ayrıca, sosyal medya platformlarının çoğunun ABD merkezli olması, bu platformlarda İsrail yanlısı sansürlerin uygulanmasına sebep olmaktadır. Gazze, Hamas ve Kassam Tugayları hakkında olumlu içerikler ve bölgedeki katliama dair görseller yayından kaldırılmasına rağmen, çoğunlukla bu soykırımın görüntüleri siviller tarafından internete, sosyal medyada ve özellikle Telegram gibi anlık mesajlaşma platformlarında paylaşılmaktadır.

Dünyada ana akım medyanın yanlılığına, sosyal medya platformlarının kısıtlayıcı tutumlarına, sansüre ve tehditlere rağmen, Gazze'deki soykırımın dünyaya gösterilmesinde ve bilgi akışında kritik rol oynayan yurttaş gazeteciliktir. Soykırımını, katliamını, insanlık dramını ve haksızlığı tüm gerçekliğiyle ve hakikatiyle dünyaya aktarmaya çalışanlar, ölümle her an yüzleşen, canlarını tehlikeye atan yurttaş gazetecilerdir.

Soykırımın ortasında, hayatlarını tehlikeye atarak cep telefonları, sosyal medya platformları ve diğer dijital araçlarla yaşananları kaydediyor, fotoğrafıyor ve sosyal medyayı bir haber aracı olarak kullanarak paylaşıyorlar. Ancak bu, sadece bir haber değil; onların gerçeği, hayatı ve günlük mücadeleleri... Dünyayı, Gazze'de yaşananlara tanıklık ettiriyorlar ve bu görüntülerle Filistin halkına ve kendilerine karşı işlenen suçları belgeliyorlar. Çünkü devletler, uluslararası medya ve bazı sosyal medya platformları İsrail'in gerçekleştirdiği katliamlara karşı büyük ölçüde sessiz kalmaktadır.

Yurttaşların bomba patlamaları sırasında çektikleri selfie tarzı videolar, moloz yığınları arasında oturan birinin fotoğrafı, beş yaşındaki bir kız çocuğunun babasının cansız bedeninin yanında

ağlaması veya bir babanın çocuğunun cansız bedenini taşıırken gösterdiği haklı isyan, Facebook, Instagram ve X (eski adıyla Twitter) gibi platformlarda "hassas içerik" uyarılarıyla gizlenmektedir. Çoğunlukla bu görüntüler, ABD merkezli olmayan Telegram ve TikTok gibi platformlardan yayılan yurttaş gazeteciliği örnekleridir.

7 Ekim'de başlayan olaylar, bir yılın ardından Lübnan'a da sıçradı. Gazze'deki katliamlar sürerken, şimdi de Lübnan'da katliam yapmaya başlayan İsrail, bir yandan da doğrudan gazetecileri, özellikle Filistinli gazetecileri hedef almaktadır. Ekim ayından bu yana 170'den fazla gazetecinin öldürüldüğü, İsrail'in gazetecileri kasıtlı olarak öldürdüğü tüm sorumluluk sahibi basın kuruluşları tarafından yazılsa da, Filistin'de yaşanan işgal, zulüm ve soykırımın hakikatini belgeleme çabasındaki gazetecilere en büyük desteği, bölgeden canları pahasına yayın yapan yurttaş gazeteciler oluşturmaktadır.

Gazze'deki yurttaş gazeteciler, açlığın, susuzluğun ve katliamların ortasında kameralarını açık tutarak zulmü ve soykırımını tüm dünyayla paylaşmaktadır. Aileleri şehit edilirken, yaşadıkları ve büyüdükleri yerler bombalanırken kaydettikleri ve yayımladıkları görüntüler, sadece hakikati açığa çıkarmakla kalmamakta, aynı zamanda ileride yapılacak hukuki ve politik süreçler için de birer kanıt niteliği taşımaktadır. Tıpkı tarihteki diğer soykırımlarda olduğu gibi, bu kayıtlar ileride hem uluslararası mahkemelerde hem de tarih kitaplarında işlenecek hakikatlerin temel taşlarını oluşturacaktır. Bu anlamda, zulmü, katliamı ve soykırımını gözler önüne seren tüm medya mensuplarına ve yurttaş gazetecilere borçlu ve

Doç. Dr. Serkan Bayrakçı

minnettar olmanın yanı sıra, Gazze meselesinin yalnızca bölgenin değil, insanlığın konusu olduğunu hatırlatarak zulme karşı durmak için elimizden gelen her şeyi yapmakla yükümlüyük. Bunun için yapılabileceklerden bazıları; Gazze'yi gündemde tutmak, İsrail'e destek veren şirketleri boykot etmek, Filistin'deki insani yardım faaliyetlerine katılmak, her fırsatta İsrail'in gerçekleştirdiği katliam ve soykırıma karşı duruş sergilemek, hak ve hakikati söylemekten çekinmemektir.

"Soykırımını, katliamını, insanlık dramını ve haksızlığı tüm gerçekliğiyle ve hakikatiyle dünyaya aktarmaya çalışanlar, ölümle her an yüzleşen, canlarını tehlikeye atan yurttaş gazetecilerdir. Ancak bu, sadece bir haber değil; onların gerçeği, hayatı ve günlük mücadeleleri..."

İSRAİL MEDYASINDA 7 Ekim ve Sonrası

İsrail toplumunun büyük bir kısmını oluşturan sağ ve sol kesim arasındaki fikir ayrılığı ve iç çatışma 7 Ekim ile birlikte daha da derinleşti. Bu çatışma, konvansiyonel medya ve sosyal medyadaki sert tartışmalarla gün yüzüne çıktı.

Emine Çınar

Hamas'ın askeri kanadı İzzettin Kassar Tugaylarının "Aksa Tufanı" ismini koyduğu '7 Ekim hamlesi' kuşkusuz İsrail(liler)i dumura uğratan, dünyayı ise şaşkına çeviren bir gelişme oldu. 6 Ekim'de yani 7 Ekim'den bir gün önce, Hamas'ın İzzettin Kassar Tugayları'nın İsrail'in her hareketi izleyen sınırını geçip askeri üsleri basacağını, onlarca askeri esir alıp öldürmeden Gazze'ye döneceğini biri detaylarıyla anlatsaydı, hemen herkes "Bu imkânsız, Hamas bunu yapamaz" derdi. Ama 7 Ekim gerçekleşince, analistler, siyasetler ve gazeteciler olayları nasıl değerlendireceklerini bilemediler. Bazıları "Netanyahu kendisine karşı muhalif gösteriler nedeniyle Hamas'ın hazırlığını bildiği halde dikkatleri farklı yöne yönlendirmek için göz yumdu." analizinde bulundu. Bazıları ise ABD'nin Netanyahu'dan kurtulmak için Hamas'ın hamlesine göz yumduğu yorumunu yaptı. Daha başka çok farklı yorumlar da yapıldı.

Oysa 7 Ekim olaylarının hemen sonrasında İsraililerin sosyal medya hesaplarında yazdıkları çok farklıydı. Büyük bir şok içine giren İsraililer panik içinde çeşitli sorular sormaya başladı.

- 7 Ekim'den önce siyasilerimiz neredeydi?
- İstihbaratımız neden uyudu?
- Aramızdan bu kadar casus nasıl çıktı?
- Şimdi başımıza gelen bu meşum olayların hesabını kime soracağız?

İSRAİL'DE DERİNLEŞEN KUTUPLAŞMA

7 Ekim İsrail toplumunun büyük bir kısmını oluşturan sağ ve sol kesim arasındaki fikri ayrılığı derinleş-

tirdi. Ve bu ayrılık konvansiyonel medya ve sosyal medyadaki tartışmalarla daha çok belirginleşti. Sağ kesim sol kesimi büyük bir ihanetle suçlarken aralarındaki fanatikler çok daha ileri gidip "Hazır Gazze-lileri öldürmeye başlamışken bu arada solcuları da öldürelim.", "Solcuları verip rehinelere alalım.", "Hain solcuları Gazze'ye sürelim." gibi aşırılık yanlısı düşünceleri seslendirmekten çekinmedi.

Sol kesim ise sağın İsrail'in geleceğini tehlikeye attığını ve yıkılmasını hızlandırdığını söylemekten geri durmadı. Bu tartışmalar öyle bir noktaya geldi ki sosyal medya hesaplarında iç savaştan bahsedilmeye başlandı. İsrail medyasını yakından takip eden herkes, 7 Ekim'den itibaren şaşkıncı derecede derin bir görüş ayrılığının İsrail toplumuna hâkim olduğunu net bir şekilde gördü.

En dikkat çekici görüş ayrılıklarından biri, sağ kesimin – özellikle

Netanyahu yanlılarının – medyada İsrail'in büyük bir zafere doğru ilerlediğini savunması. Buna karşın sol kesim ise Netanyahu'nun liderlik ettiği hükümeti, taktiksel başarıyı stratejik bir yenilgiye tercih etmekle suçluyor.

7 Ekim sonrası, İsrail solunun işgal altındaki topraklarda varlığını sürdürme stratejisinin, sağın yöntemlerinden tamamen farklı olduğu medyada net bir şekilde ortaya çıktı. Sol kanat, işgalin dünya kamuoyunun ilgisini fazla çekmeden ve kazanılmış hakları tehlikeye atmadan yürütülmesi gerektiğini savunurken, sağ kanat her şeyi açıkça ortaya koyarak ve işgali genişleterek devam etmeyi tercih etti. Özellikle Mescid-i Aksa'nın işgali, İsraili Arapların Knesset'e katılımı, saldırılarda rehinelere önceliği, kullanılan silahlar ve savaşın süresi gibi konularda sol ve sağ arasında ciddi yöntem farklılıkları gözlemlendi.

Uluslararası sistem gazetecileri koruyamadı!

Ahmet Mohammed Hüseyin
Ramallah Hakimler Kurulu Başkanı

İsrail'in Gazze'ye yönelik saldırılarının başlangıcından bu yana, Gazze Şeridi'ndeki gazeteciler İsrail'in işlediği etnik soykırım suçlarını ortaya çıkarmak için mücadele ederken, İsrail medyanın gerçekleri yayınlamasını engellemek amacıyla onlarca gazeteciye kasten öldürdü.

Gazze'deki Filistin Gazeteciler Sendikası'nın açıkladığı son rakamlara göre, kanlı savaşın başladığı 7 Ekim'den bu yana 173 gazeteci şehit oldu. Geçen bir yıl, gazeteciler için 1992'den bu yana en kanlı dönem olarak kayıtlara geçti. Birleşmiş Milletler Gazetecileri Koruma Komitesi'nin kayıtlarına göre, 1992'den Mayıs 2022'ye kadar öldürülen Filistinli gazetecilerin sayısı, son bir yıl içinde öldürülen gazeteci rakamının yarısını kadar değil. Bu veriler, bir taraftan İsrail işgalinin vahşetini ortaya koyarken, diğer yandan savaş bölgesinde çalışan gazetecilerin korunmasını ve hedef alınmamasını öngören uluslararası hukukun hiçe sayıldığını da gösteriyor. Tüm bunların ötesinde İsrail şiddeti sadece sahadaki gazetecilerle de sınırlı da kalmadı. Gazetecilerin aileleri tehdit edildi, göçe zorlandı, evleri bombalandı. El

Cezire'nin Gazze büro şefi gazeteci Wael Al-Dahdouh; "Çocuklar üzerinden bizden intikam alıyorlar." diyerek bu gerçeği dile getirdi.

İşgal güçleri 7 Ekim'den günümüze kadar Gazze'de 135'ten fazla yabancı ve yerel medya merkezini de bombaladı. Basın kuruluşlarının enerji kaynaklarını kesen işgal güçleri, Gazze Şeridi'ndeki 24 radyonun enerji kaynaklarının yetersizliği nedeniyle yayınlarını durdurmak zorunda kalmalarına neden oldu.

Reuters gibi bazı uluslararası haber ajanslarının yer aldığı bombalamadan önce uyarı yapan İsrail'in bu tutumu bazı ülkeler ve medya kuruluşları tarafından; "Uluslararası medyanın çatışmalar ile ilgili haber verme yeteneğini tehdit ettiği, Filistin anlatısının dünya kamuoyu ile paylaşılmasını engellediğinin ispatı." şeklinde değerlendirildi.

İsrail'in gazetecileri susturmaya yönelik girişimleri yalnız Gazze'de ile de sınırlı kalmadı, Batı Şeria'daki medya mensupları da yaygın bir terör dalgasına maruz kaldı. Onlarca Filistinli gazeteci tutuklandı ve taciz edildi. BBC'de çalışan gazeteciler

İsrail işgal devleti, gazetecilerin korunmasına ilişkin uluslararası hukuku kabul etmesine karşın bugün işgal ettiği topraklarda görev yapan gazetecilere uygulamayı reddediyor. Oysa gazetecileri kasten hedef almak, Uluslararası Mahkemenin yetki alanına giren bir savaş suçudur.

Muhammad Tutunji ve Haitham Abu Diab, basın işaretli arabalarındayken gözaltına alındı.

İsrail anlatısına alternatif bir anlatı sunmaya cesaret eden İsraili gazeteciler de korkutma ve kısıtlamalara maruz kaldılar. Sol görüşlü İsraili gazeteci Israel Frey, Filistin direnişinin sivil değil askerî hedefleri vurduğunu söylediği bir tweeti nedeniyle teröre ve şiddete teşvik suçlamasıyla tutuklandı ve sorgulandı. Frey'in avukatı bunu gözdağı, susturmak ve caydırıcılık amaçlı siyasi bir gözaltı olarak nitelendirdi.

Gazetecileri Hedef Almak Uluslararası Savaş Suçudur

Birleşmiş Milletler Gazetecileri Koruma Direktörü Robert Mahoney, gazetecilerin hedef alınmasını soruşturmak amacıyla İsrail tarafından kurulan soruşturma sisteminin, sorumluluktan kaçmak ve askerleri korumak amacıyla tasarlandığını açıkladı. Mahoney; İsrail yetkililerinin herhangi bir soruşturma açtığına konunun kasıtlı olarak uzatıldığını, ayrıntıların atıldığını, delillerin kaybedildiğini veya bilinçli olarak yok edildiğini ifade etti. Açılan az sayıdaki soruşturmanın aylarca hatta yıllarca sürmesi, çoğunlukla tanık ifadeleri veya bağımsız raporlar hariç tutularak suçluların beraatiyle sonuçlanması ise işgal ordusuna mensup

askerlerin hiçbir savaş suçundan sorumlu tutulmayacağı anlamını taşıyor.

İsrail'deki Yabancı Basın Birliği Başkanı Guillaume La Vallée; "İsrail askerleri, ABD pasaportu taşıyan Al Jazeera muhabiri Sherine Abu Aqla'yı öldürdüklerinde bile hiçbir cezai yaptırımla karşılaşmadılarsa, Filistinli gazeteciler kolaylıkla benzer bir kadere maruz kalabilirler." diyerek İsrail'in soruşturma sistemine eleştiri getirdi.

İsrail işgal devleti, gazetecilerin korunmasına ilişkin uluslararası hukuku kabul etti ancak bunun işgal altındaki topraklarda yaşayanlara uygulanmasını tanımayı reddediyor. Gazetecileri hedef almak, Uluslararası Mahkemenin yetki alanına giren bir savaş suçudur. Gazetecilerin korunmasının gerekliliğini öngören maddeler BM ve uluslararası hukuk sistemleri tarafından acilen gündeme alınmalı, İsrail'e bu konuda yaptırım uygulanmalıdır.

Filistinli gazetecilerin işgal güçleri tarafından maruz kaldığı hedef alma ve saldırılar, Siyonistlerin hakikate yönelik saldırganlığının bir uzantısıdır. Yaşanan gazeteci ölümleri ise uluslararası tüm sistemlerin, İsrail silahlarının tehdidi altında çalışmalarını sürdüren gazetecileri koruyamadığının açık bir göstergesidir.

YERLEŞİMCİLERİN GAZZE PLANI BU BELGESELLE İFŞA OLDU

İsrail'in Gazze'de bir yıldır devam ettirdiği katliamın inanç ve ideolojik temellerini açığa çıkaran TRT World yapımı "Holy Redemption / Kutsal İşgal" belgeseli içeriden bir bakışla katliamı besleyen karanlığı kayıt altına alıyor. Belgeselin yapımcısı Aslıhan Eker, bu sıra dışı yapımın arka planını anlattı.

Geçen yıl Ekim ayında "Holy Redemption (Kutsal İşgal)" belgeseli için ekibimi İsrail'e göndermeye hazırlanıyordum. Amacımız, Suriye, Ukrayna derken gündemden düşen Filistin meselesini yeniden hatırlatmak ve Batı Şeria'da Filistinlilerin topraklarını gasp eden yerleşimci çeteleri ifşa etmekte. İşgal, İsrail devletinin desteğiyle sistematik şekilde devam ediyor, yerleşimciler taltif edilerek milletvekili ve bakan gibi pozisyonlara getiriliyordu. Bu belgeselle dünyanın dikkatini bu gerçeğe çekmeyi hedefliyorduk.

Ancak 7 Ekim ile birlikte Gazze'de yoğunlaşan savaş her şeyi değiştirdi. Bu koşullar altında belgeselimizin önemi daha da arttı. Çünkü dünya, yalnızca İsrail'in Hamas'a karşı savunma hakkına odaklanmışken, asıl temelini kutsal metinlerden alan işgal göz ardı ediliyordu. Oysa biz Hamas'ın olmadığı Batı Şeria'daki işgali belgeleyerek, mesele'nin özüne iniyorduk.

Savaştan iki ay sonra ekibimiz büyük bir gizlilikle işgal altındaki topraklarda çekim yapmayı başardı. Ekibimiz, radikal Yahudi gruplardan Hilltop Youth'un arasına sızdı

ve işgalin ilk adımı olan "outpost" dedikleri ileri karakollarda çekim yaptı. İsrail ordusunun bu yerleşimcileri nasıl koruyup kolladığını belgeledi. Çekimler sırasında, bu gruplara karşı çıkan İsraili insan hakları aktivistleri ile de görüşmeler yapıldı. Ancak çekimlerin 22. gününde ekibimiz yerleşimcilerin "hain" olarak nitelendirdikleri aktivistlerle röportaj yaparken yerleşimciler tarafından görülünce ifşa oldu. Ardından çalışmalarını sonlandırıp Türkiye'ye dönmek zorunda kaldı. Neyse ki elde ettiğimiz materyal belgesel için yeterliydi.

Bu süreçte bizi en çok şoke eden olaylardan biri yerleşimci grubun Gazze'de soykırım sürerken toprakları paylaşmak için düzenlediği bir konferans oldu. Aileler çocuklarıyla beraber bir feribota binerek bombalar altındaki Gazze açıklarından yerleşecekleri toprakları görmeye gittiğinde, ekibimiz de yanlarındaydı. Biz bu bilgiye sahipken dünya hâlâ Netanyahu'nun "Gazze'yi işgal etmek gibi bir planımız yok" açıklamalarını dinliyordu. Hilltop Youth'un lideri Daniella Weiss ise kameralar önünde Netanyahu ile temas halinde olduklarını ve "Gazze'nin yalnızca Yahudilere

ait olduğunu" açıkça söylüyordu. Bu inanılmaz bir haberd, ancak TRT'nin üst düzey yöneticileriyle birlikte, bu görüntüleri belgesel için saklamaya karar verdik.

Belgeselimizin galası 24 Ağustos'ta İstanbul'da tarihi Atlas Sineması'nda gerçekleşti ve büyük bir ilgiyle karşılandı. Ünlü Filistin aktivistleri de galaya katıldı ve belgeselden etkilenerek desteklerini sosyal medyada paylaştı. Bu sayede belgesel hızla geniş bir kitleye ulaştı. Uluslararası prömiyerimizi Saraybosna'daki Al Jazeera Balkan Film Festivali'nde yapmak bizim için

Aslıhan Eker

anlamlıydı. Bosna soykırımının izlerini taşıyan bu şehirde Gazze soykırımını gündeme taşımak istedik. Festivalde belgeselimiz büyük ilgi gördü ve en iyi Belgesel Program ödülünü kazandı. Amacımız bir festival filmi yapmaktan öte işgalle ilgili bir farkındalık yaratmaktı. TRT, belgeseli 18 Eylül'de tüm sosyal medya kanallarından yayınladı ve yerleşimcilerin Gazze'nin paylaşımını içeren bölümü hızla viral oldu. Aldığımız tepkilere bakarak hedefimize ulaştığımızı düşünüyoruz.

"KANIT" KİTABI İSRAİL'İN GAZZE KATLIAMINI DELİLLERLE ORTAYA KOYUYOR

İsrail'in 7 Ekim'den bu yana Gazze'ye aralıksız düzenlediği saldırılarda, 6 binden fazlası çocuk ve 4 binden fazlası kadın olmak üzere 15 bini aşkın Filistinli hayatını kaybetti.

İsrail'in kadın ve çocuk ayrımı gözetmeksizin gerçekleştirdiği saldırılara başta Batılı ülkeler olmak üzere çoğu ülke sessiz kalırken, İsrail yanlıları ise katliamlar için "delil yetersizliği" tezini ileri sürdü.

Söz konusu iddialar üzerine Anadolu

Ajansı, saldırıların başından bu yana önemli bir görev üstlenen foto muhabirleri ve kameramanların görüntülerini, uluslararası hukukta delil olması amacıyla kitaplaştırma kararı aldı.

Uzman bir ekip tarafından Türkçe, İngilizce ve Arapça hazırlanan kitap, "Kanıt" ismiyle yayımlandı.

Kanıt'ta, İsrail'in Gazze'de işlediği insanlık suçları belge niteliğindeki fotoğraflarla gözler önüne serildi.

BM Konvansiyonel Silahlar Sözleşmesi'ne göre kullanılması suç olan ve İsrail ordusunun Gazze'nin yoğun nüfuslu sivil bölgelerinde kullandığı beyaz fosforlu top mermilerinin fotoğrafları da kitapta yer aldı.

Güney Afrika Cumhuriyeti'nin Uluslararası Adalet Divanında İsrail'in aleyhine açtığı soykırım davasında, Anadolu Ajansı'nın (AA) İsrail güçlerinin Gazze'de işlediği savaş suçlarını kanıtlayan fotoğrafları da delil oldu

İSRAİL MEDYASI GAZZE'DEKİ KATLIAMI GİZLİYOR

İsrailli gazeteci Gideon Levy, Netanyahu'nun ateşkesi geciktirdiğini ve Gazze'deki acıların İsrail medyasında yer almadığını belirtti. İsrailli tarihçi Ilan Pappé ise İsrail hükümetinin savaş yanlısı tutumunu eleştirerek, insan hakları ihlallerine dikkat çekti ve barış için uluslararası baskının önemine vurgu yaptı.

İsrailli gazeteci ve yazar Gideon Levy, İsrail Başbakanı Netanyahu'nun "çatışmanın sona ermesini ve ateşkesi mümkün olduğunca geciktirmek için her yolu denediğini" belirtti. Levy, Netanyahu'nun " Hamas Siyasi Büro Başkanı İsmail Heniyye'yi öldürmenin, Hamas'ı yok edeceğini ve İsrail'in hedeflerine ulaşmasını sağlayacağını" savunduğunu ancak bunun gerçeklikten uzak bir düşünce olduğunu söyledi. Levy, bu suikastın ateşkesi ertelediğini ve bunun Netanyahu'nun asıl amacını yansıttığını ifade etti.

Levy, İsrail toplumundaki "derin inkar ve suç ortaklığına" dikkat çekerek, 7 Ekim saldırısının Filis-

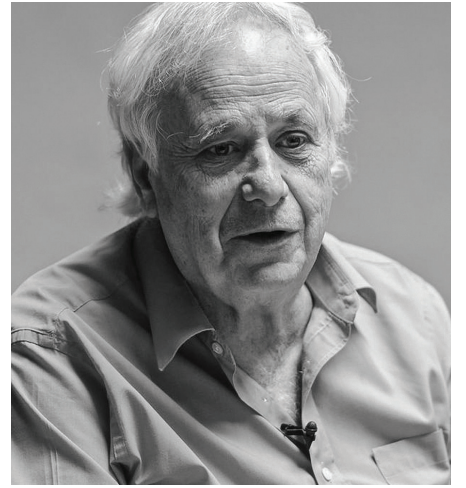
tinlilere karşı devam eden şiddet için bir bahane olarak kullanıldığını söyledi. "Hiçbir şey İsrail'in yaptıklarını haklı çıkaramaz. İsrail'in, ahlaki veya yasal sınır olmaksızın istediği her şeyi yapma hakkına sahip olduğu düşüncesi son derece rahatsız edici." dedi.

Gazze'deki acıların İsrail medyasında yeterince yer bulmamasını eleştiren Levy, bu durumun "sonsuz bir utanç kaynağı" olacağını söyledi. Levy, "İsrail medyası Gazze'deki vahşetin büyük bir kısmını gizlemeye çalışıyor. Tüm resmi görevbilmek için Al Jazeera, TRT ve CNN gibi kanallara bakmak zorunda kalıyorum." diye ekledi.

İsrailli tarihçi ve profesör Ilan Pappé; "İsrail'in mevcut hükümeti bölgesel savaş istiyor"

İsrail'in mevcut hükümetini "Neo-Siyonist ve mesihçi" olarak tanımlayan Ilan Pappé, hükümetin savaş yanlısı tutumunu eleştirerek, "İsrail'deki siyasi liderler, güç kullanımını çözüm olarak görüyor. İran ve Hizbullah daha pragmatik bir politika izleyip savaşı önlemeye çalışırken, İsrail hükümeti savaşa meyilli bir politika izliyor." şeklinde konuştu.

İlan Pappé, İsrail'in Gazze'ye yönelik operasyonlarını eleştirerek, "Gazze'de insan hakları aktivistleri, yardım görevlileri, gazeteciler ve sivil ayrımı yapılmadan hedef alınıyor. İsrail, varoluşsal bir tehdit algısıyla hareket ediyor ve uluslararası hukuku ihlal etmekten çekinmiyor. Bir savaş suçunu diğerinin ardından işlemeye devam ediyor." ifadelerini kullandı.

Bölgede bir ateşkes sağlanması için ABD'nin kilit rolü olduğunu söyleyen Pappé, "Barış için kararlı ve geniş kapsamlı bir uluslararası baskı şart. İsrail-Filistin çatışmasının çözümü sadece bölgedeki aktörlerin inisiyatifine bırakılmamalı. Çünkü bu çatışmanın yalnızca bölgesel sonuçları yok, aynı zamanda küresel barışı tehdit ediyor." değerlendirmesinde bulundu.

LÜBNANLI GAZETECİLER DE İSRAİL'İN HEDEFİNDE!

7 Ekim sonrasında Kudüs'e giderek işgal topraklarından haber yapan arkadaşımız Neslihan Önder, İsrail'in Lübnan saldırılarını da sahada takip ediyor. Tüm tehlikelerine rağmen Beyrut'taki son durumu kamuoyuna aktaran Önder, İsrail'in söylemlerine takılmadan işgali aktarmak gerektiğini söylüyor. İşte arkadaşımızın 7 Ekim sonrası izlenimleri...

Neslihan Önder

İsrail, 7 Ekim sonrası kendi bölgesine gelmek isteyen gazetecilere karşı oldukça toleranslıydı. Normalde çok uzun süren vize prosedürüne rağmen sadece yarım saatte 6 aylık vize aldım. Ama bölgeye gidince bunun İsrail'in kurmaya çalıştığı bir algının altyapısı olduğunu anladım.

Bizi belirli bölgelere, örneğin Siderot'a yönlendirdiler. Buradan yayın yapmamıza izin verdiler, çünkü Hamas'tan gelen

füzeler bu bölgeye düşüyordu. İsrail, Gazze'ye yönelik yoğun saldırılarını gerekçelendirmek için, gazetecileri bu noktaya yönlendirerek "tehlikedeyiz" algısı yaratmaya çalışıyordu.

Buna karşılık Filistin'de gazetecilik yapmak oldukça zor. Filistinli gazeteciler de çok zor koşullarda çalışıyor. Anadolu Ajansı'nın bir foto muhabiri geçen yıl darp edilmişti. El Cezire'nin çalışmaları tamamen durduruldu; Ramallah'taki ofisleri kapatıldı. Ne yazık ki gazetecilerin hak arama imkânları yok. İsrail'i kime şikâyet edebilirsiniz ki?

Bölgede gerçekleri aktarmak, İsrail'in müsaade ettiği ve kendi gerçeğinin aktarılmasına izin verdiği ölçüde mümkün. Ciddi bir manipülasyon söz konusu. Gazeteciler, gerçekleri aktarmaya çalışanlar, hedef alınıyor. Batılı, Türk veya Müslüman olmanız fark etmiyor; eğer gerçekleri görüp haber yapıyorsanız, İsrail size

karşıdır ve hedef olmanız an meselesidir. Arap gazeteci gruplarında her hafta en az bir gazetecinin gözaltına alınıp tutuklandığını görüyorum.

Özgür basın çalışmasına tahammülleri yok. Sadece İsrail yanlısı muhabirlerin haber yapmasına izin veriyorlar. Aksa Tufanı'ndan sonra "Baş kesilen 40 bebek", "Kadınlara tecavüz edildi" gibi asılsız iddialarla büyük bir manipülasyon yaptılar. Bu iddiaları batıdan getirdikleri gazetecilere servis ettiler. Bazı vicdanlı gazeteciler bu yalanlara tepki gösterdi ve işlerinden oldu.

İsrail önce Gazze, ardından Yemen derken şimdi Lübnan'a saldırıyor. Lübnan'a hemen her gün yoğun saldırılar düzenleniyor. Beyrut'un güneyindeki Dahiy'e de gazeteciler doğrudan hedef alındı. 7 Ekim'den bu yana Lübnan'da El Menar ve El Cezire çalışanlarının da aralarında bulunduğu dört gazeteci öldürüldü. El

Menar'ın muhabiri Farah Omar röportaj yaptığı sırada saldırıya uğradı ve kameramanıyla birlikte hayatını kaybetti. O saldırıdan geriye sadece yanan bir kamera görüntüsü kaldı.

Şu an gazeteciler diken üstünde çalışıyor; güneyde haber yapmak neredeyse imkânsız. Normalde işgal altındaki topraklarda belirli noktalara gidebiliyorduk. Ancak şimdi bu da mümkün değil. Görüntüleri sadece uzaktan alabiliyoruz. İsrail açıkça tehdit ediyor: "Gazeteci, sivil, doktor veya sivil savunma görevlisi olsanız da sizi vururum" diyor.

Basın özgürlüğü, insanî ve ahlakî değerler, uluslararası normlar İsrail tarafından sürekli ihlâl ediliyor. Sürekli olarak üzerimizde insansız hava araçları var; adımlarımız izleniyor, keşif yapılıyor. Bu, psikolojik bir savaş tekniği olarak kullanılıyor.

TÜM KIRMIZI ÇİZGİLER AŞILDI

Filistinli gazeteci Kahlout ve İsraili Gazeteci Rapoport İtalya'nın Modena şehrinde katıldıkları DIG Awards Festivali kapsamında düzenlenen Gazze'de gazetecilere yönelik katliamın konuşulduğu panelin ardından Zümrüt Sönmez'in sorularını yanıtladı.

Filistinli Gazeteci Safwat Kahlout: "Şimdiye kadar tanık olduğumuz en zor savaş"

Bir gazeteci olarak geçtiğimiz 20 yıl boyunca İsrail'in Gazze'ye yönelik pek çok saldırısına ve savaşına tanıklık ettim ve bizzat yaşadım. Ancak bu seferki tamamen farklı. Eşi benzeri görülmemiş çok kötü bir deneyim yaşıyoruz. İsrail, hastaneleri, kiliseleri, camileri, okulları yok ederek tüm kırmızı çizgileri aştı. Evlerini bile kaybeden onlarca insanı ve belirledikleri güvenli alanları bombaladılar. Su yok, yiyecek yok, ilaç

yok, ciddi boyutta barınma sorunu yaşıyoruz! Başımızı sokabileceğiniz güvenli hiçbir alan kalmadı. Hava, su, ekmek dahil en basit ihtiyaçlarımız için saatlerce sıra bekledik. Ailemizin hayatta kalmasını sağlayacak asgari şartları dahi bulamıyorduk. Güvenli alan oluşturabilmek için kayaları kazmak zorunda kaldık. Ve bir gazeteci olarak haberciliğimizi sürdürmek ve gerçeği anlatmaya devam etmek için tüm ekipmanlardan, araçlardan yoksunduk. Dolayısıyla bir Gazzeli, bir vatandaş ve Gazze'de yaşayan bir gazeteci olarak yaşadığım en zor deneyimdi!

Daha önce Filistinliler, İsrail ile ortak bir çözüm bulunabileceğine inanıyorlardı ve Oslo Anlaşması'nda İsrail-lilerle birlikte hareket etmeyi kabul ettiler. Ancak şimdi İsrail ideolojik temellere dayalı olarak savaşıyor ve en zor çatışmalar ideolojik çatışmalardır. Gazze ve Batı Şeria'nın tarihi ve vaat edilmiş topraklarının bir parçası olduğuna inanıyorlar. Bu da çözümü daha

zorlaştırıyor. Eskiden barış için bastırabilecek bazı İsraili rasyonalistlerin ve İsraili bilge insanların olabileceğini düşünürdük. Ancak artık İsraililer üzerinde uluslararası ciddi bir baskı olmadan, çözüm için Rusya'ya uygulananlara benzer uluslararası yaptırımlar olmadan bir çözüm olamayacağı sonucuna vardık. Uluslararası baskı olmadığı takdirde çözüm yok!

İsraili Gazeteci, +972 Magazin Editörü Meron Rapoport: "Bir İsraili olarak kendimi sorumlu hissediyorum"

Benim için Gazze'de olup bitenleri

duymak ve görmek, öldürülen çocukları ve çekilen acıları izlemek iki kat daha zor. İlk olarak insanî açıdan oldukça zorlanıyorum. İkincisi ise, ben bir İsrailiyim. Ülkemin insanları ve askerlerinin benim adıma yaptıklarından dolayı kendimi sorumlu hissediyorum ve bunu duygusal olarak kaldıramıyorum.

İsrail'de yaşananların çelişkili olduğunu düşünüyorum. İsrail toplumunun çoğu Gazze'de neler olup bittiğini bile çekilen acıları gerçekten umursamıyor. Diğer bir kısmı ise, savaştan kaynaklanan gerçek bir endişe yaşıyor ve rehinelere geri istiyor. Netanyahu'nun zafer sloganlarına ve ordunun İsraili rehinelere geri getireceği söylemine inanmıyorlar. Bu yüzden 'savaş bir an önce bitsin' diyorlar. Ancak bu isteklerinin ahlakî kaygılardan değil de kendileri ile ilgili nedenlerden dolayı olduğu görülüyor. Bu yüzden de bence oldukça çelişkili bir ortam hâkim.

İSRAİL'İN TEHDİTLERİNE RAĞMEN GAZETECİLİĞİ BIRAKMADIM!

Anas Al-Sharif, işgalci İsrail'in tüm tehditlerine rağmen gazetecilik mesleğini başarılı bir şekilde yürüten meslektaşlarımızdan biri. Kendisine ve ailesine karşı yapılan suikastta babası şehit olan ve onu toprağa verirken bile yayın yapmaya devam eden Sharif, gerçekleri anlatmak için vermiş olduğu mücadeleyi ve küresel medyanın körlüğünü Gazzete'ye anlattı.

Gazze Şeridi uzun yıllardır kuşatma altında. Bizler gazeteciler olarak her şeye rağmen kuşatma ve yıkıma maruz kalan Gazze'nin içinden sesimizi duyurmaya çalışıyoruz. İsrail işgal ordusunun iletişimi, interneti ve elektriği kesmesine, gazetecileri hedef almasına kadar pek çok zorluklara ve tehditlere maruz kaldık ve hâlâ kalıyoruz.

173 gazeteci doğrudan hedef alınarak suikasta kurban gitti. Bu saldırıların ardındaki işgal ordusu görüntüyü silmek ve sözü susturmak, Gazze'den herhangi bir soykırım görüntüsü çıkmasını engellemek için gazetecilerin saflarını karıştırmaya ve onlara karşı suçlamalarda bulunmaya çalıştı. Ben de istihbarat görevlilerinden Al Jazeera için haber yapmayı bırakmam yönünde doğrudan tehdit alan kişilerden biriyim. Bu tehdide cevabım ise 'Haber yapmaya ara vermeyeceğim. Görüntüleri aktarmaya ve Gazze halkının mesajını iletmeye devam edeceğim!' şeklinde oldu. Birkaç gün sonra aileme suikast düzenleyerek babamı şehit ettiler. Belki o anda haber yapmayı bırakabilirdim! Ama savaş başladığında nasıl çalıştıysam, aynı şekilde babamı defnederken de canlı yayına çıktım, konuştum, tüm dünyaya ses ve görüntü aktardım, yayına aralıksız devam ettim! Durmadım ve durmayacağım da!

Gazetecilerin ekipman girişine izin verilmiyor!

İsrail, Gazze'yi dünyadan koparmayı hedefliyor ve yaşananları gizlemek için uluslararası basın girişini, aynı zamanda Filistinli gazetecilerin ihtiyaç duyduğu gelişmiş cep telefonları, kameralar ve kalkan, miğfer gibi diğer ekipmanların girişini de engelliyor. İletişimi tamamen kestiği zamanlar çok oluyor. Ayrıca canlı yayın yapan araçları da imha edip yaktı. Bütün bir yıl boyunca savaşı cep telefonu ile anlattık. En son ne zaman kamera veya fotoğraf makinesi kullandığımı hatırlamıyorum bile! Bütün dünya tüm gerçekleri, açlığı, yıkımı, sürgünleri küçük cep telefonları sayesinde öğrendi. Çektiğimiz videoları ve haberleri, durum raporlarını en kısa sürede yayına ulaştırabilmek için en yüksek binaların tepelerine çıkıp, canımızı tehlikeye atan bölgelere gittik.

Gelişmelere ayak uydurabilmek için kendimizle bir iç mücadele içindeyiz. Çünkü işgalin suçlarını haber yapmaya ve ifşa etmeye devam etmek bizim görevimiz ve bu da fedakârlık gerektiriyor. Evet, gerçeği ortaya çıkarmak ve haberciliği sürdürmek için kendimizi ve ailelerimizi feda ediyoruz! Her şeye rağmen ben de bir insanım ve tüm bunları yaşarken girdiğim psikolojik şoklardan kurtulabilmek için kendime baskı kuruyorum. Geceler boyu uykusuz kalıyor, kâbus

görüyorum. Tabii Camii gördüğüm katliamların en korkuncuydu, şok oldum, aşırı kafam karıştı ve büyük hayal kırıklığı yaşamıştım. Parçalanmış cesetlerin üzerinde, kanlar arasında yayına çıktım. Ancak şahit olduğum sahnelerin ardından yayında konuşmadım!

Gazze ikiyüzlü küresel medyanın maskesini düşürdü

Gazetecilerin Gazze'de maruz kaldıkları suikastları ve katliamları umursamayanlara mesajım şudur; slogandan öteye gitmeyen küresel ve uluslararası medya kurumları basın özgürlüğü hakkında konuşmayı artık bıraksınlar. Gazeteciler böyle zor zamanlarda sınanırlar. Gazze basın özgürlüğü iddiasında bulunanların, ikiyüzlü küresel medyanın maskesini düşürmüş oldu ve gerçek gazeteciye de gerçek olmayan gazeteciye de ortaya çıkardı. Burada işgalci İsrail tarafından hedef alınan 173 gazeteciden bahsediyoruz. Tutuklanan, kaybolan, suikasta uğrayarak şehit edilen gazeteciler var. Gazzeli gazeteciler İsrail ordusuna karşı gerçeğin mücadelesini verirken hiç kimseden maddi, manevi ve fiziksel hiçbir yardım alamıyor.

Dolayısıyla, tarihte daha önce hiç görülmemiş bir savaşı belgeleyen Filistinli gazeteciler yalnız bırakılamaz. Uluslararası basın bağımsız olmalı ve dünyadaki tüm gazetecileri sürekli ve kalıcı olarak desteklemelidir. Kamu-

Anas Al-Sharif

oyu doğru bir şekilde yönlendirilmelidir. Çünkü belki de yapmış olduğumuz bir haber, çekmiş olduğumuz bir fotoğraf karesi savaşı sonlandırabilir.

Tehditlere, doğrudan bombalamalara, zorluklara ve Gazze'deki kuşatmaya rağmen nasıl bu kadar çok şey belgelediğimi ve nasıl hâlâ hayatta kalabildiğimi merak ediyor olmanız. Bunu her zaman söyledim ve şu an da dile getiriyorum; boynumun borcu olan gazetecilik mesleği bana kutsal bir emanettir ve soykırıma karşı günün her saatinde çalışmaya devam edeceğim. Ta ki bu savaş durup bitene, abluka kalkana ve Gazzelilere yönelik haksızlıklar son bulana dek! Çünkü verdiğim emekler halkıma karşı yürütülen soykırımı sonlandırmak için bir sebep olacak.

Sonuç olarak Gazze'de hâlâ işgal, suç ve soykırım devam ediyor. Dünyanın her yerindeki gazeteciler İsrail işgaline karşı durmalı ve Gazze Şeridi hakkında yayın yapmaya ve konuşmaya devam etmelidir. Kadın ve çocuklara yönelik bu soykırım karşısında sessiz kalan gazetecilerin ise acele etmeleri ve artık bakışlarını Gazze'ye odaklamaları gerekmektedir. Zira bir süre sonr suskunlukları kendilerine fayda sağlamayacak.

KATLEDİLEN HER GAZETECİ KARARTILAN BİR GERÇEKTİR!

Bugün 7 Ekim 2024. İsrail'in Gazze katliamının üzerinden tam 1 yıl geçti. Dünya bu süreçte aralarında kadın, çocuk, genç, yaşlı, doktor ve gazetecilerin de olduğu binlerce kişinin öldürülmesine tanıklık etti. Bu katliamı belgeleyen gazeteciler ise işgalci İsrail tarafından özellikle hedef alındı. Şu ana kadar tam 173 gazeteci görevi başındayken katledildi.

Bir gazeteci olarak ilk vazifemiz insanlığa gerçekleri duyurmak ve haber alma özgürlüğünü savunmaktır. Aynı zamanda sesi kısılan meslektaşlarımızla dayanışma göstermektir. Press For Palestine-Filistin İçin Gazeteci Dayanışması olarak 7 Ekim'den beri meydanlardayız. İşgalci İsrail'in Gazze'de susturmayla çalıştığı gazeteci meslektaşlarımızın sesi olmaya, maruz bırakıldıkları zulmü duyurmaya gayret gösteriyoruz.

Bu amaçla 18 Aralık 2023'te çıkardığımız ve Gazze'de şehit edilen gazetecilere ithaf ettiğimiz Gazzete ile 'İsrail gazetecileri öldürse de gerçekleri gizleyemez' dedik. İsrail tarafından hedef alınarak öldürülen gazetecilerin mücadelelerini kaleme aldık, arkalarında bıraktıkları mesajları kamuoyuna ulaştırdık. Küresel medyada çalışan meslektaşlarımızın da sadece Filistin'i desteklediği için mobbinge uğraması ve işlerinden atılmasını eleştirdik.

Bugün de burada Gazzete özel sayısı ile karşınızdayız. Bu sayı, "Katledilen her gazeteci karartılan bir gerçektir" sloganıyla, yaşanan soykırımın birinci yıldönümünde Gazzeli gazetecilerin sesi olmak amacıyla yola çıktı. Bu defa sözü, 7 Ekim Aksa Tufanı'nın üzerinden bir sene geçmesine rağmen gerçekleri haykırmaya devam eden gazetecilere bıraktık.

Sahadaki Filistinli gazeteciler ile iletişime geçerek, yaşadıklarını yazmalarını, adeta içlerini dökmelerini istedik. Birçoğunun teknik anlamda imkanları sınırlıydı. Ancak ses kaydı gönderebildiler. Biz de gelen dökümanları Türkçe ve İngilizceye çevirerek gazetemizi hazırladık ve bir nebze olsun onlara olan destek olduğumuzu ve yalnız olmadıklarını hissettirmeye çalıştık.

Çünkü hepsinin dile getirdiği ortak bir kırgınlıkları vardı; 'Biz Gazzeli gazeteciler olarak meydana gelen olayları, zulümleri, tam anlamıyla bir soykırımı ölüm pahasına sizlere ulaştırmaya çalışırken gerekli ve yeterli desteği görmediğimizi, yalnız kaldığımızı hissettik.' diyorlardı.

Yorgunlardı! Dargınlardı!

Sadece Allah'a umut bağlamış bir şekilde görevlerini yerine getirme azmiyle çoğu zaman aç, çoğu zaman

uykusuz, korku dolu ve zorlu koşullarda çalışıyorlardı! Tam 1 yıl boyunca ellerindeki küçücük cep telefonu kamerasına koca bir hayatı sığdırmışlardı!

Ancak, her şeye rağmen inanıyorlardı! Direniyorlardı!

Her gün belki kendilerinin, belki de içlerinden birinin artık hayatta olmayacağı gerçeği ile yüzleşerek çalışmaya devam ettiler! Canlarını ortaya koyarak inançları, mukaddesatları ve vatanları uğruna durmaksızın çalıştılar!

Ancak şunu çok net gördük ki, tüm bu hayal kırıklığı ve yalnızlık, küresel medyanın kör ve sağır hali, onların ve halklarının yaşadığı acıları anlatmalarına engel olmadı! Tam tersi, bu sayede daha fazla çalıştılar!

Hepimize, tüm dünya medyasına gazetecilik ve en önemlisi de insanlık dersi veren Gazzeli meslektaşlarımız şunları söyledi;

Bizi hedef alanlara mesajımız;

"Gazetecilik bizim için bir iş değil, hayatta kalma mücadelesidir."

Şehit olan her bir arkadaşımızdan sonra 'Gerçeği anlatmaktan vazgeçmeyeceğiz!' diye kendi kendimize söz veriyorduk!

İsrail'in tehditlerine rağmen gazeteciliği bırakmadık!

Babamın cenazesi toprağa verilirken, ben yayında olanları dünyaya aktarmaya devam ediyordum!

Acılara teslim olursak, motivasyonumuzu kaybedebilirdik!

Bizler için yas tutmak bir lükstü!

İşte bu cümlelerin ardından bütün gazetecilik kitapları yeniden yazılsın.

Bütün dünyada muhabirlik eğitimleri tekrardan gözden geçirilsin.

Ve belki de en önemlisi küresel medyada verilen etik ve ahlak dersleri, tarafsızlık ilkeleri, BM kanunlarındaki işe yaramayan ve gazetecileri korumayı dahi beceremeyen kanun maddeleri yeniden düzenlensin!

Bugün sınavını kaydeden insanlık, artık ayağa kalksın!

Gazze'de meslektaşlarımız İsrail tarafından öldürülüyor. Gazze'de meslektaşlarımızın şehirleri gözlerinin önünde yok edilirken, hemen her gün bir meslektaşlarına veda ederken, tüm sevdiklerini teker teker kaybediyorlar!

Geriye kalanların ise bu asil görevi yürütürken yaşadıkları üzerine yeterince konuşulmuyor. Parçalanmış cesetlerin üzerinden, kan kokularının arasında yayın-

lar yaparken, kalplerindeki acıyı paylaşmıyor!

Gelin bugün Gazzeli meslektaşlarımızın sesine hep beraber ortak olalım! Artık kendilerini yalnız hissetmesinler!

Gelin artık Gazzede yaşananlarla yüzleşelim! Belki o zaman hak ettikleri desteği onlara vermiş ve savaşı durdurulabilmesi için gerçek bir adım atmış oluruz.

Unutmayalım!

Katliamın üzerinden tam 1 yıl geçti ve Gazze'deki zulüm durmadan devam ediyor!

İsrail medyası katliamları gizlemeye çalışırken, küresel medya kör, sağır ve dilsiz davranıyor!

7 Ekim'den bu yana Gazze'de devam eden İsrail soykırımını kaydederek ve yaşananları tüm dünyayla paylaşan Filistinliler, açlık, susuzluk ve katliamların ortasında bile kameralarını açık tutarak yurttaş gazeteciliğinin en büyük örneğini sergiliyor!

Ey Dünya!

İnsanlığın yaşadığı bu zorlu sınavda sınıfta kaldın!

Ey meslektaşlarımızın yaşadıklarına sessiz kalan koca koca medya kurumları, gazeteciler böyle zor zamanlarda sınıanırlar.

Basın özgürlüğü iddiasında bulunan ikiyüzlü küresel medya, masken artık düştü!

Ey her bir gazetecinin hakkını koruduğu iddia eden BM, artık yoksun!

Ancak bugün hala geç değil!

Gazze'de yaşanan soykırıma karşı duyarsız kalan medya kuruluşlarına da bir kez daha sesleniyoruz;

Neler yaşadığını görün ve bunu doğru bir şekilde aktarın. Sizi, zulme karşı sesinizi çıkarmaya ve gerçeğin yanında olmaya davet ediyoruz!

Gazetecilerle birlikte tüm insanlığı da Gazze'de yaşanan soykırıma karşı durmaya, insanlık vazifesini yerine getirmeye çağırıyoruz!

Ve yineliyoruz!

İşgalci İsrail! Gazetecileri öldürerek gerçekleri susturamayacaksınız!

Çünkü Gazze'yi destekleyen, Filistinli gazeteci meslektaşlarımızın verdikleri mücadelede onları yalnız bırakmayan, yaşanan katliama sessiz kalmayan, bunun duyurulması için gece gündüz çalışan, mesleğine ihanet etmeyen ve kalbi ile hissederek gözyaşı döken gazeteciler var.

Onlara da selam olsun!